

15 éves jubileum

A vasvári zeneiskola keretében működő Kórus Egyesület régi tagjait kereste a napokban. Mármost mindazokat, akik a másfél évtized alatt megfordultak a kórusban. Dévay Géza karnagy szerint közel száz ember volt énekkari tag ebben az időszakban, akik aztán szétszóródtak az ország legkülönbözőbb pontjaira. Őket toborozták meghívólevéllel, a sajtó nyilvánosságát segítségül kérve, hisz az évfordulóra jubileumi koncertet szerveztek az általános iskolában. A kórusvezető statisztikát is készített erre az alkalomra: A15 év során 400 kórusművet tanultak meg és adtak elő, ebből a koncertre a 12 legkedveltebbet

választották ki. Ám a vasvári koncerten nem csak a kórus szerepelt. Az egykori Blockflöte, mára Régizene Együttessé avanszált zenekar is műsort adott, hisz ők is épp 15 éve kezdték el a szakmai munkát a városban a Vasvári Zeneiskola intézményi keretein belül. A koncert érdekessége volt, hogy a színpadon generációk szerepeltek. Ugyanis voltak családok, ahol míg a szülők a kórus oszlopos tagjaként énekeltek, addig a gyermekeik, a fiatalok a Régizene együttes tagjaként kísérték a dalos produkciót. A hangulatos estét közös beszélgetés zárta.

Pogács Mónika

Betlehemnek tere

Betlehem, kórusok, almát sütő asszonyok, zsíros kenyér hatalmas tálcákon, kínálnak bennünket ebben a lélekszegény korban. Mindez Vasvár Főterén, anno az Úr 2008. esztendejében, advent harmadik vasárnapján. Dallal serken fel lelkünk, az Ószirózsa népdalkör betlehembe repíti képzeletünket, s lucáznak a gyerekek, majd Dr. Wessely István odail a harmóniumhoz, s kíséri a hölgyek kórusát, akik a világ majd minden tájáról karácsonyi dalokat énekelnek. És korszóunk, beszélgetünk, jó a hangula-

tunk. Bármennyire is panaszkodunk. Panaszra semmi okunk ott, ahol még nem felejtették el karácsony, advent, Jézus születésének szellemét. S mindezt nem kufárokodásból, hanem civil kurázsiból előteremtve. A téli estében egy pillanatra felébredtünk. Lelkünkbe vidám karácsonyváro hangulat költözött. A rohanó idő, a perlekedő idő, a gonosz, erőnket felzabáló időt kirekesztettük ezen az estén. Jó volt Vasvár Főterén, mely Betlehemnek tere is.

– sok –

10 éves az ORFF ütős-együttes

A vasvári zeneiskola pedagógusaira, diákjaira decemberben sűrű napok vártak. Több együttes, művészeti csoport is jubileumot ünnepelt. Ilyen volt az Orff Ütős-együttes is. A vasvári Művelődési Házban adtak jubileumi,

egyben évadzáró koncertet is családias hangulatban. A különböző méretű és anyagú xilofonok mellett dobok is kísérték és adták az ütemet, így valóban dinamikusra sikeredett a kulturális est. A produkciók között a múltira visszatekintő film-és diavetítés is szerepelt, melyet nagy derűvel fogadtak a megjelent családtagok és maguk az együttes tagok is, hisz többen közülük az együttes alapító tagjaiként aprócska gyermekként kezdték Szabó Zoltánnal, a Zeneiskola direktorával a közös munkát és mára fiatalok, vagy fiatal felnőttek cseperedve, nosztalgiával tekintettek vissza a kezdetekre. Az ütős együttes a jövőben eszközparkjának bővítését és több koncertet is tervez.

Tűzijáték

Vasvár Város Önkormányzata meghívja Önt és kedves családját a szilveszter éjszakára a Fő térre.

A hagyományok szerint az új év első perceiben, éjjel 0 óra 30 perckor tűzijátékkal köszöntjük együtt az új esztendőt.

Minden érdeklődőt szeretettel invitálunk: vasvárit és hegyháti, barátot és vendéget, szülőt és gyermeket, nagyszülőt és unokát.

Köszöntsük egymást és az új esztendőt!

Megyei kisebbségi elismeréseket adtak át

A Kisebbségek Napján hagyomány, hogy évente máshol rendezik a megyei ünnepséget, melynek keretében kitüntetések vehetnek át az arra érdemesültek. Ilyenkor a négy velünk élő nemzetiség gálaműsorral is felérő kulturális seregszemlét is tart. Idén városunkat kérték fel a jeles esemény házigazdájának.

Ádvent harmadik vasárnapján a művelődési ház színháztermében V. Németh Zsolt polgármester köszöntötte a megjelenteket. Vasvár karakterének ugyan nem hangsúlyos szereplői, de otthon érezhetik magukat itt a kisebbséghez tartozók – mondotta –, hiszen a működik cigány kisebbségi önkormányzat, a város megbecsült polgárai közt akadnak horvátok, németek, lengyelek, sőt görögök is. „Aki itt él, az mind sajátjának vallhatja ezt a földet” Bár a népek más kultúrával, hagyományokkal rendelkeznek, s különféle nyelven beszélnek, az élet dolgairól azonosan gondolkodnak. Ugyanúgy szerelemről, születésről és elmúlásról, örömről és bánatról szól-

nak a dalaik, zenéik táncaik. „Fontos a kultúra ápolása, mert ahogy a testet a gerincoszlop tartja meg, úgy egy nép tartását a kultúra adja” mondotta végezetül V. Németh Zsolt, majd Nagy Antal, a megyei közgyűlés kisebbségi és külügyi bizottságának az elnöke következett.

Azért fontos, hogy e a kitüntetések átadjuk – mondotta – mert nemzedékről nemzedékre át kell örökíteni a szellemiséget, s becsülendők azok, akik magukra vállalják ezt a nehéz szerepet. Ezek az emberek megérdemlik az elismerést, hiszen vállalkoztak arra, hogy egy közösséget vezessenek, s szellemi, életmódbeli irányítást adjanak nekik...

A beszédek követően Kovács Ferenc, a Vas megyei közgyűlés elnöke adta át a Vas megye önkormányzata szolgálatáért kisebbségekért tagozata elismeréseit négy kiváló személynek.

Polgár Antalné, a győrvári Béri Balogh Ádám Általános Iskola igazgató-helyettesét a helyi cigány kisebbségi önkormányzat javasolta kitüntetni. Méltatásában elhangzott, hogy már több mint huszöt éve dolgozik ezen első munkahelyén. Matematika-kémia szakos tanárként rengeteg versenyre készítette fel tanítványait, ahol szép sikereket ért el. Tíz éve igazgató-helyettes, munkájában igényes és precíz. Felkarol-

ja a tehetségeket, segíti a felzárkóztatásra szorulókat, különös odaadással és érzékenységgel is a roma tanulókat. Odafigyel a gyermekek iskolán kívüli tevékenységére is. Emberi hozzáállásával joggal vívta ki környezete megbecsülését.

Kovács László apátistvánfalvi tanítónak szívügye a szlovénség, a Rába-vidéki szlovén nép anyanyelvi, kulturális értékeinek, néphagyományainak megőrzése, ápolása, a fiatalok identitástudatának fejlesztése és a helyi lakosság összefogása, mozgósítása a köz érdekében. Figyelmet fordított a népi mesterségeket művelő, az anyaország természeti, történelmi és kulturális értékeit megismerő programokra, a helyi szlovén ételspecialitások megismertetésére.

Mersich Károly a Kőszegen élő horvátok meghatározó személyisége. Nevéhez köthető a helyi Horvát Kisebbségi Önkormányzat megalakítása, amelynek 2006-ig elnöke volt. A nemzetiségi kultúra ápolásában a családok szerepét mindig kiemelte, hisz véleménye szerint a nyelv, a hagyományok örökítője.

Unger Edit tanár német származása folytán a magyarországi németek zenekultúrájáért nagyon sokat tett az elmúlt évtizedekben. Egyik alapítója a több mint 30 éves rábafüzesi német asszonykórusnak. Harmonika kísérete egyedülálló színvonalat biztosít az énekarnak.

A díjazottakat saját nemzetiségeik művészeti csoportjai köszöntötték színpompás és színvonalas produkcióikkal. A műsorban fellépett a Rábafüzesi Német Asszonykórus, a Szlovén Szövetség Apátistvánfalvi Gyermekkórusa, a horvát Zora Vegyeskar és a Vasvári Rózsafa Együttes Kánya László vezetésével.

– aus –

Brüsszeli képviselő vasvári látogatása

December 6-án a Vas-Vár Örökség Néptánciskola meghívására városunkkal ismerkedett Dr. Schöpflin György európai parlamenti képviselő. A korábban Angliában élő és jelenleg a Bolognai Egyetemen is tanító professzor képviselői tájékoztatója kapcsán látogatott Vasvára. Találkozott a polgármesterrel és az egyesület vezetőivel és javaslatokkal, ötletekkel is szolgált a további elképzelésekre vonatkozóan. Dr. Zágorhidi Czigány Balázs kalauzoltságában megnézte a kolostor-együttest és nagyra értékelte az itt folyó tudatos városfejlesztési erőfeszítéseket. Mint mondotta: minden – lehetőségei szerinti – segítséget megad ezek sikerre vitelért.

A könyvtárban tartott előadásában beszélt a Brüsszelben folyó munkáról, nemzeti érdekeink hangsúlyosabb képviselőjének feltételeiről és módjairól. Az érdeklődők közül többen is hozzászóltak, illetve kérdéseket tettek fel.

Dr. Schöpflin György, a Politikatudományok doktora négy és fél éve tagja az Európai Parlamentnek, és a Fidesz színeiben került megválasztásra.

Önként felvállalva képviseli térségünk épített, kulturális és természeti örökségének védelmét. Az itt látottakról, tapasztaltakról igen elismerően nyilatkozott.

– aus –

Hirschmann Bálint sikere

A Hefele CEO Megyei Számítástechnikai Versenyt ebben az évben 40 versenyző közül Hirschmann Bálint, a Kardos László Általános Iskola 8. osztályos tanulója lett a győztes, a 13 csapat között a Kardos a 6 helyet szerezte meg. A versenyt nyert Bálint felkészítő tanára Pál Katalin volt. A Karodosban a versenyről beszélgettünk.

– *Bálint, mióta foglalkozol a számítástechnikával?*

– Az ismerkedést négy éve kezdtem, ötödik osztályos korom óta járok a számítástechnikai szakkörbe, ami akkor fizetős képzés-fejlesztő szakkörként működött. Ebben az évben Bálint már nem jár a szakkörbe – veszi át a szót felkészítője, Pál Katalin tanárnő, s hozzáteszi: amúgy a megyei megmérettetésen olyan gyerekekkel versenyeztünk, akik kétszer annyi órában tanulnak számítástechnikát, mint mi, s már 4. osztályban elkezdik a felkészülést, a tréningezést.

– *Kik a favoritok a megyében? (e kérdésre szinte egyszerre válaszolják)*

– Csákánydoroszló csapata. Aki a csapatversenyben harmadszor elnyeri a vándorserleget, az végleg haza viheti. A Kardos csapata 6 lett, Bálint pedig egyéni első helyezett. Ez óriási fegyvertény – zárja az rövid összefoglalást Bálint felkészítője.

– *Ezzel vége az idei évi versenyévnak?*

– Á dehogya! Olyannyira nincsen vége, hogy elindulunk azon az országos versenyen is, ahol másfél évvel ezelőtt Sipos Gábor nyert. Ez a Kozma László Országos Informatikai Verseny. Hirschmann Bálint mellett, akitől sikert remélünk, elindítok két ötödikost, egy hetedikost és egy nyolcadikost is, hogy minél több versenytapasztalatot szerezzenek – tájékoztat Pál Katalin tanárnő.

– *Gábor, milyen volt a verseny?*

– Természetesen nehéz. Elméleti feladatsorral, teszttel kezdtünk, s utána jött a gyakorlati feladatsor, amelyben egy dokumentumot kellett elkészíteni, tömény 4 oldalas, erre másfél óra állt rendelkezésre. Hát, ott lehetett kapaszkodni. A lebonyolítás egy többfordulós szisztéma szerint zajlott, az elméleti után mindenki folytatta a versenyt, végül összesítették a végeredményt. Ez került fel a honlapjukra is, s csak ezt követően hívták be a nyerteseket az ünnepélyes eredményhirdetésre. Ezt december 15-én, hétfőn rendezték, s ott vehettem át a díjat, az MP 4-es lejártszót, kupát csak a győztes csapat kap.

– *Továbbtanulási terveid?*

– A Horváth Boldizsár Közgazdasági és Informatikai Szakközépiskolában szeretném folytatni, gazdasági informatikus leszek, aki alkalmazható gazdasági területen.

– *Olyan tömören fogalmazol, hogy azt gondolná a kívülálló, hogy ennek családi hagyománya van...*

– Á, dehogya, én vagyok az első fecske. A családban eddig senki nem járt ezen az ösvényen. Legfeljebb az unokatestvérem, aki pénzügyi számviteli ügyintézőnek tanul.

– *Szabadidőben mivel foglalkozol?*

– Szabadidőmnek ez csak egy részét teszi ki a zeneiskola és a sok verseny mellett. Amúgy otthon asztali számítógépen dolgozgatok.

– *Nem szeretnél egy laptopot?*

– Egy laptopot? Egyelőre tökéletes az asztali számítógép – válaszolja szerényen Bálint.

– *A ma iskolájában mire vevők a gyerekek? – faggatom Pál Katalin tanárnőt. (Bálint közbeveti, hogy a semmittevésre.)*

– Tanári tapasztalataim azt mondatják velem, hogy minden évfolyamban akad olyan, akit nem csak a játék érdekel. A mostani gyereket talán a számítástechnika érdekli a leginkább. Jó a számítástechnikai átlag az általános iskolában, s ezt tartják a középiskolában is. Inkább a fiúkat érdekli ez a tantárgy, s a versenyen is alig van egy-két lány. Műszaki beállítottságot igényel ez a műfaj. A már megemlített Sipos Gábor esetében és most a Bálinttal is az a jellemző, illetve az a tanuló alkalmas erre a területre, akit már nem csak a játék érdekel. Nem csak googliznak, hanem tudatosan neteznek. Onnan gyűjtik az ismeretanyagot. Pozitív tapasztalataim vannak. Még azok között is, akik nem kitérő tanulók. Motiválja őket, hogy egy-egy feladatot képesek-e megoldani jól. Általában 4-es 5-ös osztályzatuk van, kevés az olyan gyerek, akit ez nem érdekel. Szerencsére ennél a tantárgynál van sikerélmény. Amúgy a tananyag elsajátítása, a számonkérés is számítógéppel történik. Én arról az egyik feléről beszélek a gyerekeknek, akiket én tanítok.

– *Nem divatjellel állunk szemben?*

– Hogy divat lenne, azt nem gondolnám. Már nem ez a jellemző. Amikor a felnőttébb testvér, a „tesó” főiskolára jár, vagy a szülő a munkahelyi eszközeiként is tekinti a számítógépet, akkor ott nyilván két gép kell, de nem divatból. Egyre inkább az a jellemző, hogy használják, és a gyermek tanítja a szülőt. Vagyis erre a „műfajra” minden generáció fogé-

kony. Amúgy a gyerekeket sokkal könnyebb tanítani, mint mondjuk az 50-es éveikben járó, vagy ennél idősebb generációt. Bennük már nagy a druk, a görcs. A másik két szakom a matematika és a fizika, a számítástechnika azoktól nem áll távol, inkább kiegészítik egymást. Így hát jó tantárgyi környezetben „működik” a számítástechnika. A mérítés? A felsőben úgy 260 gyermekből lehet válogatni a versenyre. Ha a játék miatt nem sikerül felülra a számítógépezés, akkor ilyen szintre több gyermek is eljuthatna.

Jó motiváció még a játékszenvedélyük is. De ha csak az a lényeg, akkor nincsen előrelépés. Bálint jól motiválható, nagyon érdekli ez a műfaj, amúgy csendes, szerény tanuló – zárja az eszmefuttatást Pál Katalin, a megyei verseny győztes Hirschmann Bálint felkészítője.

A beszélgetés végén gratulálok győztesnek és felkészítőnek, majd egy karácsonyfa mellé állunk, ahol elkészítjük a közös fotót. Katalin még

viccelődik: valóban ennyire kicsi lennék? Megnyugtatom, a nagyság nem a testmagasság függvénye. Amúgy a szakmai siker az igazi mérce, nem a centiméter.

– **bodorkós** –

Balogh József

2008. KARÁCSONYA

Napkeleti fénylő csillag
pásztorokra néz le,
s új szegénység Jászola
világlik az égére.

Zarándokos fáradsággal
megtudjuk, hogy hol van
az újszülött kis Jézus
kettőezer-nyolcban.

Bebocsájtom persze én is,
szívem tárom, vártam,
Ő meg panel-lifttel jön,
majd becsönget nálam.

Játékkal és üdvösséggel
élni bizony könnyebb,
ispiláng és gyertyacsönd,
érd körül a Földet!

90 éve született Kardos László

20 éve, 1988-ban az újonnan épített vasvári általános iskola Kardos László nevét vette fel. A néhány évvel korábban elhunyt jeles néprajzkutató, szociográfus, oktatás- és tudományszervező akkor ismert és elismert személyiségnek számított – ma kevesebben emlékeznek rá. Ebben nyilván szerepe van erős baloldali elkötelezettségének, amelyet a halálbüntetés árnyékában, saját politikai oldalával szemben is bátran vállalt. Ezeknek az elvhű, építő szándékú baloldali személyiségeknek a megismerése nélkül, nem érhető meg hazánk II. világháború utáni történelme, főleg annak kultúr- és művelődéstörténeti vonatkozásai. A névadó születésének 90. évfordulójára megemlékezéssel készült az általános iskola és a múzeum, amely azonban Kardos László özvegyének, a szintén ismert történész-néprajzos Ember Máriának betegsége miatt a jövő évre tevődött át; most rövid írással emlékezünk meg róla.

Kardos László 1918-ban az Őrség tágabb környezetéhez tartozó Tótkeresztúron született 1918-ban. A falu hamarosan a trianoni békediktátum értelmében – Vas megye egy jelentős részével együtt – a Szerb-Horvát Királysághoz került (a falu ma Krizevci néven Szlovénia része). A család 1925-ben Magyarországra települt, és Rákospalotán illetve Budapesten folytatta életét. Kardos László azonban mindig Őrséginek vallotta magát, ide költözik első jelentősebb tudományos munkája, és élete végén itt (Nagyrákoson) vett magának házat. Vasvár környékéhez, a Vasi-Hegyháthoz édesanyja révén kapcsolódott, aki Telekesi születésű volt.

1937-ben iratkozott be az egyetemre, tanulmányait történelem-olasz szakosként kezdte, majd hamarosan átváltott a néprajzra. Doktori disszertációját „hazai” témából készítette, az 1943-ban nyomtatásban is megjelent *Az Őrség népi táplálkozása* című munkája napjainkban is haszonnal forgatható, nem csak a kutatók számára, hanem a hagyományos ételek iránt érdeklődő nagyközönség számára is (újabb kiadása Ember Mária gondozásában és friss gyűjtéseivel kiegészítve ma is kapható). Az egyetemen számos hatás érte nemcsak a tudomány, hanem az ifjúsági mozgalmak és a politika részéről is. Ezek közül élete végéig meghatározó volt számára a népi értelmiségiek köre és az utánpótlásukra szerveződő paraszt- vagy népi kollégiumok intézménye (Bolyai majd Györfly István Kollégium). 1941-től tagja volt az illegálisan működő Kommunisták Magyarországi Pártjának, ott volt és a népi ifjúsági mozgalmak nevében fel is szólalt az 1943-as szárszói találkozón, és részt vett több, a háború utáni átalakulásra készülő politikai mozgalomban.

Aktív tevékenységet természetesen csak a háború befejezése után fejthetett ki, ekkor azonban nagyon intenzív munkába kezdett: rövid időn belül kollégiumi társaival együtt kiépítette a Népi Kollégiumok Országos Szövetségét. Ez országos viszonylatban mintegy száz kollégiumot és közel tízezer diákot jelentet. Ehhez természetesen a kora-

beli hatalom támogatása is kellett, Kardos egykori diaktársai, akik az új politikai rendszerben magas tisztségekbe kerültek, segítették a mozgalmat, de a politikusok között is olyan támogatókra talált, mint Nagy Imre vagy Rajk László. Támogatta a népi kollégiumokat Rákosi Mátyás és Révai József is abban a reményben, hogy azok a kiépülő kommunista hatalom számára megfelelő kádereket nevel. Mihelyt azonban nyilvánvalóvá vált, hogy a kollégiumok nemcsak népi és baloldali elkötelezettségű embereket, hanem önálló gondolkodású értelmiségieket nevel, veszélyessé is váltak a hatalom számára. Bár Kardos László a frissen alapított Kossuth-díj első kitüntetettjei között szerepelt 1948-ban, a párt hamarosan ideológiai szempontból elítélte munkáját és elmozdította a NÉKOSZ éléről, és rövidesen az intézményrendszert is felszámolta.

Kardos László munkáját a kultuszminisztériumban folytatta, ahol szervező tehetségét a múzeumi és levéltárügy területén hasznosította. A jól végzett munka eredményeként azonban hamarosan innen is távoznia kellett, és munkáját – amellyel ismét visszafordult a tudomány felé – a Néprajzi Múzeumban folytatta. 1956-ban a forradalmat már a múzeum főigazgatójaként érte meg. A forradalom idején tagja lett a Magyar Értelmiség Forradalmi Bizottságának, Nagy Imre belső köreiből tartozott, sőt a miniszterelnök eredetileg őt jelölte közoktatásügyi miniszternek. Természetesen 56-ban is kísérletet tett a NÉKOSZ újjászervezésére, de erre már az idő rövidsége miatt sem kerülhetett sor. A forradalom utáni megtorlás során már ennyi is elegendő lett

volna a halálos ítélethez, mindez azonban még azzal tetézte, hogy részt vállalt Nagy Imre politikai írásainak külföldre juttatásában. Végül 1958-ban életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték, amelyből 1963-ban az általános amnesztiával szabadult. Szabadulása után visszakerült a néprajzi múzeumba, ahol két nagy témával foglalkozott a továbbiakban, szociográfiai kutatásai folytatásával és a NÉKOSZ történetének feldolgozásával. Munkái befejezésében korai, 1980-ban bekövetkezett halála akadályozta meg.

Kardos Lászlót többször kitüntették, aztán elítélték, majd rehabilitálták. Ebből a szempontból emblemikus figurája lehet a 40 éves kommunista rendszer művelődés- és tudománypolitikájának. A Kádár-Aczél-rendszer tiltás-tűrés-támogatás politikája is jól mérhető az ő tevékenységén: a hetvenes években már minden támogatást megkaphatott, de egy dologról szó sem lehetett: NÉKOSZ szellemiségének feltámasztásáról.

Kardos László munkásságában mindenki megtalálhatja maga számára a pozitív példákat, és természetesen sokan találhatnak számukra elfogadhatatlan elemeket is. Reméljük, a külsőben és belsőben is megújuló vasvári általános iskola is megtalálja névadója munkásságában azokat a pontokat, amelyekre az iskola jövőjét alapozhatja!

Dr. Zágorhidi Czigány Balázs
múzeumigazgató

Az idén ünnepeltük Mátyás király trónralépésének 550. évfordulóját. A jeles dátumra Török Richárd szobrászművész Mátyás-szobrával emlékezünk. A szobor a vasvári múzeum Török Richárd emlékkiállításán látható, eredetije Mátyás visegrádi palotájának romjai között áll.

Karácsonyváró a Máltai Szeretetszolgálatnál

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat december 12-én tartotta a már hagyományossá vált egyedülálló „karácsonyváráját”, amit sokan várnak.

Az éves munka „dandárja” a karácsony előtti időszak. A két csoportra osztott „tábor”, akik el tudnak jönni hívásunkra, és akik nem, mert betegek, járóképtelenek. Ne maradjon ki senki, aztán mégis van mikor előfordul, amiért elnézést kérünk.

Adventben vagyunk, az Úr eljövételét várjuk. Készülünk a karácsonyra, ami általánosságban a szeretetről szól. Nem könnyű megfogalmazni sem, mert olyan sokoldalúan lehet megélni, értelmezni. Bármilyen beállítottságú valaki, szereti – ha nem is vallja be –, ha gyengédséget, gondoskodást, jó szót kap. Ezt mindig igényeljük, de karácsony táján hatványozottan.

Igyekeznek ajándékkal meglepni hozzátartozóikat, örömet szerezni egymásnak.

Jó és szép dolog, főképp, ha megteheti valaki. Vannak azonban olyan élethelyzetek, mi- kor nincs béke, nyugalom.

Rájövünk, hogy nem az ajándék a lényeges. Az is. Hiszen ránk gondoltak örömet szerezve – de sokkal nagyobb, ha lelkünkben béke, nyugalom van. Ez pedig ott van, ahol a családi környezetben békesség honol.

Karácsonyváró összejövetelünk célja, hogy hasonló sorsú emberek, ha kis időre is, kizökkenjenek a mindennapok sodrásából. El tudjanak beszélgetni, kikapcsolódjanak, más legyen ez a nap. Szeretetet, békét, egy kis derűt adjunk egymásnak, otthon hagyva gondjainkat, bajainkat.

Úgy látszott, ez sikerült! Jól érezték magukat vendégeink. Mi pedig jutalomnak vettük.

Örömmel, igyekezettel sütötték a „lányok” a tésztákat, hozták a bort, amit többféleképpen készítettünk el. Az iskolai konyhán lévők is igyekeztek legjavát adták.

Karácsonyi hangulatot adott a máltaiak karácsonyi énekekből álló dalsokra – kérve kedves vendégeinket, hogy kapcsolódjanak be ők is -, amit meg is tettek. Az iskola ebédlője – épülete – zengett a dallamoktól. Lélekmelegítő volt!

A meghívottak közül kb. tízen jelezték távolmaradásukat. Szeretettel őrizzük annak a 12 embernek emlékét, akik már nem lehettek közöttünk. Az ajándécsomagok száma 140 darabra nőtt, őket a napokban keressük fel otthonaikban.

Itt is megköszönjük támogatóinknak, hogy lehetővé tették karácsonyvárónk megtartását. A szűkösebbnek várható jövő évben is kérjük, segítsenek bennünket. Kívánunk ehhez sikeres, beosztó gazdálkodást.

Köszönöm a csoport helytállását. Valamilyen formában mindenki részt vett a munkából. A sokféle finom sütit, borokat, Hubayéknak a pogácsát, az iskolai konyhán dolgozók munkáját. Pál Tibor társunknak évek óta tartó örömteli ajándék fotóit.

A szeretet ereje falakat ledöntő tud lenni. Ha úgy érezzük, tehetünk érte, tegyük meg mi az első lépést. Többek leszünk általa. A szeretet minden ajtót kinyit, nehézségeket győz le, áthidal.

Ezzel a gondolatokkal kívánunk örömteli karácsonyi várakozást, majd ünnepeket, és békés, boldog újesztendőt máltai szeretettel:

Hetényi Gézáné
csoportvezető

AJÁNLÓ

*A Dr. Bendefy László
Városi Könyvtár
új szerzeményeiből*

SZAKIRODALOM

- Béres: Ízek a paradicsomból
- Boda: Színházi csodák
- Kern: Régi idők fortélyai
- Kovács: Összetört szárnyak
- Lerner: Hívatlan vendégeink
- Névjegy: Válogatás Kondor Katalin műsoraiból
- Nietzsche: Így szólott Zarathustra

SZÉPIRODALOM

- Cornvell: Vad vizek hajósa
- DeMille: A tábornok lánya
- Grisham: Az ügyfél
- Hislop: A sziget
- Ludlum: Bourne öröksége
- Parker: Nyomasztó múlt

DVD

- ALVIN és a mókusok
- Anne Frank naplója
- Biborszín
- Bovaryné
- Denver az utolsó dinoszaurusz
- Hókölykök
- Lear király
- Leo és Fred
- Nagymenők
- Tigris és sárkány
- Az utolsó légió

Értesítjük az érdeklődőket, hogy a könyvtár állományából leselejtezett könyvek kedvezményes áron megvásárolhatók a nyitvatartási időben!

Tel.: 94/573-006, 573-007

Fax: 573-036

PROFI SÍSZERVÍZ-SÍOKTATÁS

HUSZÁR GÁBOR
NEMZETKÖZI SÍOKTATÓ
06-20/981-4119

*Szeretetteljes karácsonyi ünnepeket
és boldog, egészséggel teli új évet kívánunk
minden kedves Vásárlónknak.*

FABÓK Kereskedelmi Bt. tagjai

Helyzet van?

Évértékelő beszélgetés V. Németh Zsolt polgármesterrel

Miközben a világ a pénzpolitika csapdájában vergődik, milliók várják a megváltást. Nem csak adventi értelemben, de mindennapi gondjaik enyhítésében is. Ám a viszonyok merőben eltérők. Ami még messze nem fáj egy amerikai polgárnak az USA-ban, az itt Európa közepén már-már horrorisztikusnak tűnik. Önkormányzatok és intézmények vergődnek a költségvetési béklyóban, üzemek zárnak be, gondterhelt családfelek és városatyák hánykolódnak álmatlanul. Milyen is volt az elmúlt év? Mit hoz a holnap? Tervezhetünk-e? Navigare becese est, mondták az ókoriak. Hajózni márpedig szükséges, kell, elkerülhetetlen. S ha így van, navigálni is kell. Összegző esélylatolgatások idejét éljük. Tán karácsony szenteste a világ jobbik és rosszabbik fele is elcsendesül egy pillanatra. Hogy miként kerülhetünk helyzetbe, hogy lesz-e esélyünk, s milyen volt ez a fránya 2008-as esztendő? Erről beszélgettük a város polgármesterével, V. Németh Zsolttal.

– Polgármester úr, miként értékeli a város, az önkormányzat elmúlt évi teljesítményét?

– Akkor, amikor csödközelben az ország, és eladósodott önkormányzatok, eladósodott lakosság vesz bennünket körül, akkor úgy vélem az a helyes, ha a város anyagi helyzetével, költségvetésével foglalkozunk. Közel az év végéhez elmondhatjuk, hogy szigorú gazdálkodással a hatalmas év eleji működési hiány sikerült lefaragni és megőriztük a kiadások és bevételek egyensúlyát.

– Mitől keletkezett az önkormányzati tetemes pénzügyi hiánya, amit amúgy a hétköznapi emberek aligha ért?

– Attól, hogy a kormány rendre nem finanszírozza azokat a feladatokat, amiket kötelezően el kell látnunk: fizetnünk kell a pedagógusokat, az orvosokat, a közvilágítást, a szemétszállítást stb.

– És mit lehet ilyenkor tenni?

– Néhány kormányt emlegető cifra mondatot követően úgy lehet tenni, mint otthon tenenénk. Csak addig lehet nyújtózkodni, ameddig a takarónk ér. Nem járható út az, ha hitelt veszünk fel, vagy pedig vagyonunk feléléséből működtetjük a várost. Még akkor se, ha ez konfliktusokkal jár.

– A képviselő-testület is osztja ezt a véleményét?

– Igen, és ehhez a szigorú gazdálkodáshoz úgy vélem megvan a testület az erkölcsi alapja is. Mert miközben a vasi városok közül szinte egyedülálló módon több mint háromszor akkora a bankban lekötött betétünk, mint a hitelállományunk, aközben a tiszteletdíjak tekintetében a legmértékertartóbbak képviselőtársaim.

– No azért nem mindenki látja ezt így Vasváron. Sokan még azt is megkockáztatták, hogy a városi címet is vissza kéne adni...

– ... hát, úgy látom vicces ember volt, aki ezt kitalálta, vagy tájékozatlan. Minden nehézség közepette, annak ellenére, hogy az Orbán-kormány működésekor még 500-zal több munkahely volt ebben a városban, még ebben az állapotban is azt mondom, hogy a munkahelyek számát tekintve is a kisvárosok első harmadába tartozunk, hiszen aki jár-kel az országban Letenyétől Emődig, az látja, másutt is ez a folyamat játszódott le. Ahol több munkahely volt ott több, ahol kevesebb, ott kevesebb szűnt meg. De ez a folyamat végigürült az egész országban. Ami a város gazdasági potenciálját jelenti – érdekes jelenség, hogy a cégek helyben megtermelt nettó árbevétele, és így iparüzési adója is –, évről évre nőtt. A létszámarányos iparüzési adónk nem rosszabb, mint Kőszegé, Zalaszentgróte vagy éppen Letenyéé. A városi címről csak annyit, hogy Kiskunlacházán, ahol most az országosan is elhíresült súlyos gyilkosság történt, ne feledjük, hogy ott, a kilencezer fős településen nem hogy rendőrkapitányság lenne mint városunkban, de még rendőrőr sinesen. Körzeti megbízott teljesít szolgálatot a Vasvárnál kétszer nagyobb településen.

– Ha jól értem, akkor a nehéz gazdasági év ellenére is bizakodó, s úgy látja, lesz pénzfejlesztésekre? Milyen terveik vannak?

– Talán már nemcsak tervek, hiszen három nagy pályázat indításáról már megszületett a döntés. A szennyvízprogram közel 1,7 milliárdos, az iskola felújítása 220 millió, a belvárosi rehabilitációról pedig a minap született döntés, 450 millió forintos fejlesztést tudunk végrehajtani. A kistérségi járóbeteg-központtról való döntésre még várnunk kell.

– Ez sikeres sorozatnak tűnik... Elégedett?

– A város léptékéhez képest jelentős összeget nyertünk, látványos beruházásokra kerülhet sor. Az önerő mértéke, amit a városnak kell állni, csupán az összköltség 10–15%-a. Így talán érthető, ha fejlesztési tartalékainkat szinte kizárólag európai uniós pályázatokkal elnyerhető beruházásokra fordítjuk. Elégedett akkor lennék, ha minden általunk megoldandó probléma megoldására lenne pályázati lehetőség, de sajnos nincs.

– Mire gondol?

– A Vasúti utcában lakó ember számára még irritáló is lehet, ha szökőkutat és díszburkolatot építünk a belvárosban, meg lelátót a sportcsarnokban. Ugyanakkor, ha pályázat nélkül 50 millió forintot fordítanánk a Pappalmi úttal összekötő út építésére, az azt jelentené, hogy félmilliárdos EU-s fejlesztésről mondanánk le, vagy ha úgy tetszik, ennyit ha-

jítanánk ki az ablakon, mivel korlátlanul nem áll rendelkezésünkre anyagi erő. Meg kell várunk, míg erre a célra is írnak ki pályázatot. Ha így lesz, haladéktalanul nekilátunk a fejlesztésnek.

– Most sár van ott, áldatlan körülmények. Addig mi lesz?

– A járhatatlan útra nincs magyarázat. A mentőnek és tűzoltónak minden házhoz el kell jutni. Észre kellett volna vennünk, hogy a nyáron rendbe tett utat időközben a mezőgazdasági gépek tönkretették. Ha az időjárás engedi, a javítást haladéktalanul elvégeztetjük.

– Milyen más tervek foglalkoztatják a város vezetését? Hisz egyre többre kerülnek az intézmények fenntartási költségei. Miként lehet a szorító energia-ár csapdából kitörni?

– Továbbra is szeretnénk, ha a Tretter-ház felújítására pályázat útján sor kerülhetne, és keresnünk kell a lehetőséget új alternatív energia bevonására a távfűtésben. A geotermikus energiát kellene még jobban kiaknázni, illetve megvizsgáljuk a lehetőségét faaprítékkal üzemelő biofűtőmű létesítésének is. A gázfelhasználás egyre elviselhetlenebb terhet ró mind a lakosságra, mind az önkormányzatra.

– Az adott szituációt, sőt más települések helyzetét látva mi akár még sikeresnek is tekinthetjük magunkat. Ugyanakkor egy másik oldalról, a foglalkoztatás, a cégek szempontjából nézve... Akkor hogyan is állunk?

– Ez az esztendő valóban nem indult jól. Az eredményeink felemásak. Amikor magunknak szabunk feladatot, pályázatot készítettünk, hogy építsünk idősek otthonát, színházat, díszteret, újítsuk fel az iskolát, akkor többnyire érvényesül az akaratum. A munkahelyek tekintetében viszont azt kellene megmondanunk, elérnünk, befolyásolnunk, hogy más mit csináljon. Nem magunk, hanem más. Itt bizony nem az történik, amit szeretnénk. Ez sajnos, másutt is így van. Amikor országszerre, és így Szombathelyen is sorra zárnak be az üzemek, most látszik igazán, hogy a gyárakat azért alapvetően a gazdasági szereplők hozzák létre, és azok is zárják be, nem a polgármesterek. Akkor és oda jönnek, amikor és ahol érdeklükben áll, és addig maradnak, amíg megéri. Persze segíthetjük őket kedvezményes vagy ingyenes telekkel – mint ahogy van mi tesszük –, de a döntést saját érdekeik szerint hozzák meg. Ez nem szegi kedvünket attól, hogy újra meg újra ajánlatokkal bombázzuk a lehetséges befektetőket. De egy éllavasból sereghajtóvá tett országban, melyet még a pénzügyi válság is sújt, egyre kisebb az esély. Húsz általában megkeresett könnyűipari cég közül kető válaszolt, s egy helyszíni tárgyalást is folytatott arról, hogy bér munkát szívesen adna vasváriaknak, de céget, azt csináljon valaki

más. Például a önkormányzat, mert nekik kockázatos. Persze, ha majd ruhaipari cég foglalkoztat anyakönyvvezetőt és kibocsát útlevelet, meg kiad építési engedélyt, akkor majd mi is foglalkoztatunk varrónőket. Ez nem önkormányzati feladat.

– *Úgy tudom, azért volt némi elmozdulás a holtpontról.*

– Igen. Két kisebb cég még ezekben a napokban is letelepedett a városban, de a varrónők gondjait ezek nem oldják meg.

– *Számukra mi lehet a megoldás?*

– Több cég is vinné az itteni dolgozókat 20 kilométeres körzetben. Lesz állásuk, ha elvállalják a munkát.

– *Miért ne tennék, hisz manapság a munkába 40–50 kilométert is utaznak az emberek naponta.*

– Nemrégiben kaptam egy levelet az ADA ügyvezetőjétől Körmenről, melyben köszönte közreműködésünket, de arról tájékoztatott, hogy a kiközvetített huszonegynéhány főből csupán egy volt az, aki elvállalta a munkát. Pedig innen Vasvárról indítanak járatot, és Körmeden a gyár előtt áll meg. Ez nem egészen féltérés utazást jelent. Nagy-

városban, mondjuk Budapesten az emberek másfél órát is utaznak a munkahelyre. Manapság, bizony el kell menni. Számukra sajnos, most csak ez a lehetőség. Nagy struktúraváltás, mondhatni paradigmaváltás zajlik a világban, és így nálunk is. Van olyan terület, ahol munkaerőhiány van. Két vasvári cégről is tudok, amely hegesztőket venne fel, de nem tud. Miközben megszűnnek könnyűipari munkahelyek, az EDS-ben dolgozóknak több mint fele a kistérségen kívülről (Zalaegerszegről, Szombathelyről) jár ide dolgozni. Hát bizony, ha a varrónőket és a cipőkészítőket átképezni erre már nem is lehet, azért a gyerekeik előtt már az a példa álljon, hogy nyelvet kell tanulni, komputeres ismereteket szerezzenek, s akkor lehet itt helyben is kvalifikáltabb munkát ellátni.

– *Karácsonykor minden nehézség ellenére a világ elcsendesedik, a megnyugvás pillanatai következnek. A mostani vasvári adventben egészen más arcát mutatja Vasvár, mint 10–15 évvel ezelőtt.*

– Zilált közállapotaink közepette én különösen fontosnak tartom ezt a csendes kisvárosi miliót akkor, amikor országosan egy-

másnak feszülnek különféle csoportok: a közalkalmazottak a profitszférának és fordítva. Én különösen fontosnak tartom azt, hogy megtaláljuk a hangot egymással. Erre a legjobb időszak advent, hisz a városnak nemcsak az infrastrukturális fejlesztésével kell foglalkoznia, hanem a „lelkiségével” is. Sokak számára nemcsak akkor jó ebben a városban lakni, ha megteremtjük az infrastruktúrát, szép épületeket emelünk, díszburkolatot alakítunk ki. Még csak a munkahely sem elég ahhoz, hogy jól érezzük magunkat. Ezért is tartom nagyszerű kezdeményezésnek az alpolgármester asszony kezdeményezését az advent közösségben való megünneplését is, amihez a vasvári civil szervezetek önzetlenül csatlakoztak. Hétről-hétre visszaigazolódik, hogy szükség van ilyen közösségi életmódra. A város polgárainak azt kívánom, hogy a jövő évi irgalmatlanul nehéz esztendőben is meg tudják őrizni családi békéjüket, és meg tudják látni azokat a szépségeket, melyet csupán a mi lakóhelyünk nyújt.

Áldott karácsonyt és boldog új évet kívánok városunk valamennyi lakójának!

– sok –

Egyetemisták a Hegyháton

Valami hasznos újraéledt. A Savaria Egyetemi Központ hallgatói voltak két ízben terepgyakorlaton a Hegyháton és a kialakult jó kapcsolatok nyomán szakdolgozatok is születnek a térségről a közeljövőben valamint decemberben kihezelyezett kulturális napokat is tartottak az egyetemisták itt. Még főiskolás voltam, mikor nagy hagyománya és kultusza volt a népművelőknél a terepgyakorlatoknak. Jó volt heti gyakorlatokat is végezni akkor az MMIK klubjaiban. Egymást támogatott csoporttársaimmal és komplett, komplex programokat kínáltunk családi napokon, nyugdíjas találkozók, munkás művelődési klubokban az embereknek. Aztán külön élmény volt, mikor az egész csoport terepgyakorlatra vonult, Mi éppen Zalaszentgrótra egyszer. Egy hétfőig ott éltünk, éltük a település mindennapjait, aktívan részt vettünk a programokban, szervezőként is, információt gyűjtöttünk kérdőívvel, talán hatással voltunk a településre, de az ott élők ránk biztosan. Aztán változtak az idők. A főiskolán is. Az elmélet egyre inkább átvette a gyakorlat szerepét, megszűntek a terepgyakorlatok is. Sokat és sokfélét tanultak a diákok, de az élettől, a valóságtól sok esetben egyre távolabb kerültek szakmailag a gyakorlatok híján. A vasvári Művelődési Házból elindított, több éves levelezés, egyeztetés után aztán az egyetem úgy döntött, önkéntes jelentkezőkre számítva, újra elindítja a terepgyakorlatok sorát, itt a Hegyháton. Csider Sándor főiskolai docens vezetésével, tavasszal Csehimindszenten, míg ősszel Hegyhátszentpéteren, Andrásfán és Petőmihályfán végezték külön gyakorlatukat a hallgatók. A dolog érdekessé-

ge sok mellett az, hogy nem csak művelődésszervező, hanem andragógia és ifjúságsegítő szakos egyetemisták is fontosnak tartották, hogy itt szerezzenek szakmai tapasztalatokat. A falvakban olyan mély barátságok születtek, olyan szeretettel fogadtatást találtak az érkezők, hogy a gyakorlat végeztével nem szakadt meg a kapcsolat. November végén, december elején például programsorozat szervezésével tértek vissza a hallgatók, ezúttal Csehimindszentre és töltöttek a falusiakkal, gyermekekkel és felnőttekkel felejtethető órákat. A szakdolgozatok mellett tapasztalataikat ajánlásokban fogalmazzák meg a leendő, vidékfejlesztéssel is foglalkozó szakemberek, amit a települések számára is rendelkezésre bocsátanak a jövőben.

Pogács Mónika

Gazdasági díj az Áfésznek

A Vas Megyei Kereskedelmi és Iparkamara minden évben díjat adományoz a gazdaság azon szereplőinek, akik a szűkebb pátria, a térség gazdaságában jelentős szerepet töltenek be. Ebben az évben a Térség Gazdaságáért Díjat a vasvári térségben a Vasvár és Vidéke Áfész érdemelte ki. A díjat a VMKIK által szervezett évzáró ünnepségen adták át december 11-én Sipos-Tompa Jánosnak, a gazdasági társulás ügyvezető igazgatójának. A cég az elmúlt időszakban jelentős digitális és informatikai fejlesztéseket hajtott végre, amelyek jól szolgálja a vevők és a kereskedelemben dolgozók még gyorsabb kiszolgálását, a központi logisztikai rendszerből történő direkt rendelést.

Gratulálunk a díjhoz!

Találkozó

Gondolva az idősebbekre is. Minden évnek ebben a szakában, idén december 5-én, a pedagógus szakszervezet körzeti csoportja megrendezi a nyugdíjas találkozót Gyurka Judit és Németh Ferencné vezetésével. Természetesen nemcsak ez jelenti a gondoskodást, hiszen egész éven át odafigyelnek a volt pedagógusokra, képviselik az érdekeiket, de kirándulásokat is szerveznek. Az idei találkozó nagyon jó hangulatban, emlékek felidézésével, a megyei titkár Hargitai Viktória köszöntőjével, rövid műsorral, finom vacsorával zajlott.

Figyeltük az arcokat, a boldogság meghitt pírjait, eltűnődtünk. Vajon majd mi is? Talán majd nekünk is szerveznek? Talán minket sem felejtene el nyugdíjas korunkban?

Talán. Talán egyszer rádöbben a magyar társadalom, hogy ktnai is, játszani is engedni kell. De ehhez engedni kell, s nem belepoltizálni folyton-folyvást, utat engedni ezzel a parttalan színvonaltalanságnak. Ám erről nem sok szó esett, az emlékekről annál több.

– sm –

Éves közgyűlés a VVSE-nél

Javítani kell a kommunikáción, új utak keresése

A Vasvár Városi Sport Egyesület (VVSE) december 13-án, szombaton tartotta éves közgyűlését. A meghívottak szép számban jöttek el, 80 egyesületi tag jelent meg a művelődési ház színháztermében. A vendégeket, tagságot Rózsás Mikós, a VVSE elnöke köszöntötte, majd szavazásra tette fel a napirendi pontokat, amelyet a megjelentek egyhangúlag elfogadtak.

A rendezvényen képviseltette magát Vasvár Város Önkormányzata, a különböző szakosztályok, a sportolók és a szurkolók.

A közgyűlést megelőzően a tagsági létszám pontosítása és aktualizálása miatt frissítették a megjelent egyesületi tagok adatait.

Rózsás Miklós elnök köszöntője után a közgyűlés a következő napirendi pontokat szavazta meg:

- beszámoló a VVSE 2008-as pénzügyi forgalmáról, működéséről
- beszámoló a VVSE-ben folyó szakmai munkáról
- új elnökségi tagok megválasztása
- egyéb

Első napirendi pontként felvett pénzügyi, működési beszámoló során Rózsás Miklós elnök bemutatta az Egyesület működtetésére fordított anyagi eszközöket, mely nagy részben az önkormányzat támogatásából, valamint pályázatokból és egyéni szponzorok felajánlásából tevődött össze. Megköszönte az Önkormányzatnak és a támogatóknak a segítséget, egyben reményét fejezte ki, hogy a jövőben is számíthatnak az együttműködésükre.

Sajnos, ahogy az élet egyéb területén, a sportban is a működtetési kiadások teszik ki a költségek javarészét, így ezek racionalizálásával és egyéb támogatók bevonásával kell stabilizálni a jövő évi költségvetést.

A következő napirendi pontban a szakosztályok képviselői értékelték az éves teljesítményüket.

A turisztikai szakosztály működéséről elhangzott, hogy közel 8000 kilométer tettek meg a tagok, mely túrák nagy részét önerőből fedezték, hiszen az egyre emelkedő utazási költségek nekik is nagy terhet jelentettek, ezért a működést ők sem tudták teljes egészében az egyesületi támogatásból fedezni.

Az utánpótlás szakágvezető, Palla Csaba hangsúlyozta, hogy lassan kezd beérni a tudatos munka, amit az általános iskolával karöltve a gyerekek és a fiatalok körében végeznek. Részben ennek is köszönhetően a VVSE lett a megye egyik kiemelt utánpótlás nevelő központja, ami rendkívül megtisztelő, ugyanakkor sok kötelezettséggel is jár. Ennek a munkának a támogatására kérte az elnökséget és a tagságot.

Fukszberger Balázs a felnőtt csapat szakosztályvezetője szerint a labdarúgó csapat helyezése, ha nem is ad okot a meglepésére de mindenképpen alapot ad ahhoz, hogy az esetleges erősítésekkel a középmezőny elejéhez zárkózzanak fel. Megemlítette, hogy a csapaton belüli fegyelmi gondokat mindenképpen meg kívánják oldani, de megnyugtatta a tagokat, hogy kezelhető a helyzet. A pálya állapota sajnos a sok csapat és a sok edzés, mérkőzés miatt, Pusztai Antal lelkiismeretes munkája ellenére sem túl jó, megoldást kell találni a feljavítására, mert lassan a megyei legrosszabb pályái kö-

zé sorolják a játékeret. Bemutatta a versenyzetetés során felmerülő költségeket, melyek szintén emelkedtek a tavalyihoz képest, megemlítette például, hogy a nevezés, a játékgendélyek és a sportorvosi vizsgálatok költsége közel 650.000 forintra rúgott. Említést tett Király Gábor megkereséséről is, akik szintén az utánpótlás nevelés terén szeretne együttműködni az egyesülettel.

A Kézilabda Szakosztály működéséről Nagy Ferenc szakosztályvezető számolt be. Közölte a szomorú hírt, mely szerint anyagi nehézségek miatt megszűnt a felnőtt kézilabdacsapat. Köszönetet mondott a város vezetőinek, a szponzoroknak az eddigi támogatásért és reményét fejezte ki, hogy a most útjára indított utánpótláscsapatokból belátható időn belül ismét lehet felnőtt csapata a városnak.

A következő napirendi pontban a két lemondott elnökségi tag Sipos Sándor és Szibenedek Szilárd helyett elnökségi tagokat választott a közgyűlés. Az egyesület elnöke megköszönte a távozó elnökségi tagok munkáját és bemutatta az új jelölteket, akik név szerint Balogh Tamás és Gyöngyösi Gergő.

Balogh Tamás Vasváron született, itt járt iskolába, majd a munkával töltött évek után visszaköltözött szülővárosába és úgy érzi tapasztalataival tudna segíteni a sportegyesületnek.

Gyöngyösi Gergőt a sportszerető vasváriaknak nem kell bemutatni, hiszen a felnőtt csapat játékosa és emellett utánpótlásedzőként is tevékenykedik klubnál, megtiszteltetésnek érezte a jelölést.

A közgyűlés mindkettőjüket tartózkodás és ellenszavazat nélkül megválasztotta elnökségi tagnak.

Dr. Wessely István a Művelődési,- Közköztartási és Sport Bizottság elnöke elmondta, hogy az önkormányzat a nehéz, elvonásokkal teli jövő évben is az ideizh hasonló támogatási összeggel tudja segíteni a sportot, és örömet fejezte ki a felől, hogy a helyi fiatalokra építő koncepciót helyezik előtérbe a szakosztályok vezetői.

Zárásképp Sipos Sándor felhívta a figyelmet a VVSE 2012-ben esedékes 100. évfordulójára és kérte a Közgyűlést, hogy készüljenek fel a centenárium megünneplésére, hiszen a megye 3. legrégebben működő sportegyesületéről van szó.

A közgyűlés egyetértett a javaslatlaltal és szándékát fejezte ki afelől, hogy kerüljenek összegyűjtésre a városban még feltehető relikviák, fényképek és egyéb dokumentumok, amiket fel lehet használni az ünnepléshez.

Rózsás Miklós elnök a közgyűlés összefoglalásaként kiemelte, hogy a jövőben nagyobb hangsúlyt kell fektetni a VVSE-nek a város és a támogatók kapcsolatára, melybe beletartozik a kommunikáció erősítése és a szakosztályokban folyó magas színvonalú munka intenzívebb megismertetése.

Mindenképp javítani kell a pálya állapotát, amelyre garancia lehet Szép Gábor januárban kezdődő csapatok körüli munkája és az önkormányzatok koordinálásában beinduló közfoglalkoztatási program megnyíló lehetőségei.

Örömet fejezte ki, hogy a közgyűlés előtt több egyeztetés zajlott a támogatókkal így jövőre aktiválódni fog az egyesület rendezvényszervezői és forrásszervezői képessége. Üdvözölte Kozsán Miklós és Gangel Marcell felajánlását, akik Palla Csaba vezetésével vállalták az egyesület honlapjának az elkészítését és gondozását, melynek kivonatával reméli nyomtatott formában is találkozni fogunk a városban.

Zárásképpen meghívott minden városlakót a VVSE hagyományos SPORTBÁLJÁRA, mely 2009. január 31-én kerül megrendezésre a Kardos László Általános Iskola aulájában, és amelyre ezúton is mindenkit szeretettel várunk!

Önkormányzati ülés

A képviselő-testület december 18-án megtartott ülésén számos szolgáltatás díjáról döntött. Megvizsgálta az adók alakulását, s megállapította, hogy az adóbevételek időarányosan, a terveknek megfelelően teljesültek, bár a súlyadó közigazgatási lekövetése nem volt egyszerű. Az is öröndetes, hogy nőtt az iparüzési adóbevételek ellenére, hogy komoly cégek szűntek meg városunkban

Hulladékkezelés: 25%-os emelés

Vasváron a város vezetése nagy gondot fordított arra, hogy a kommunális díjak elviselhetőek legyenek a lakosság számára. A környezetvédelmi elvárások, jogszabályi kötelezettség miatt is, rövidesen bevezetésre kerül a szelektív hulladékgyűjtés és kezelés. De mennyi lesz jövőre a hulladékkezelési díj? Erről a városatyák hosszas mérlegelést követően döntöttek.

V. Németh Zsolt polgármester elmondta, hogy hulladékkezelésre közel 30 millió forintot fordít a város, s ebből 16 millió folyik be a lakoságtól. A következő évben 25%-os emelést kell végrehajtani, hogy egyenlegbe kerüljön a vasvári hulladékkezelés. A képviselőtestület – miután megismerte a ZALA-DEPO megjelent képviselőjének a véleményét is, az emelést megszavazta.

Vasi hegyhát

A Vasi Hegyhát Többszélű Kistérségi Társulás Tanácsának tevékenységéről, melynek elnöke Fukszberger Imre, tájékoztató készült. Miként a bizottságok vezetői elmondták, a beszámoló elfogadásra ajánlják. A testületi ülésen kérdést fogalmaztak meg a városatyák: mi a helyzet az ügyekkel? A tanács elnöke elmondta, hogy az anomáliák rendeződtek. Beszerezték a szükséges eszközt a hívások rögzítésére, és egy GPS-t is beszerezték, s ez nagyban javítja az ellátás minőségét.

Vita a hődíjakról

Ha valami, hát ez a kérdés húsba vágó. Mind országosan, mind helyben. Ennek oka, hogy a világgazdasági energiaforrások jócskán megdrágultak, különösen a gáz. Amíg az olaj árának változása követi a

világgazdasági mozgást, addig a gáz áránál ez nem érzékelhető, s ha igen, akkor is csak nagyon nagy idő-differenciával. Mennyit kell fizetni jövőre? Lesz-e emelés, s ha igen, akkor milyen mértékű.

Ez a kérdéskör óriási vitát váltott ki. A Régióhő Kft. ügyvezető-igazgatója, Németh István nem győzött táblázatokat, számításokat citálni. Végül hosszas vita után megszületett a döntés. Igen emelni kell, mert ha ezt idén nem tesszük meg, akkor később annál nagyobb mértékű emelést kell végrehajtani. S a világgazdasági lépésekből egyet megtanulhattunk. Ott ahol nem mentette meg az állam (USA) a saját hitelkezelő cégét, abból hitelválság, nemzetközi pénzügyi krach és csőd lett. Ezt a lépést nem lenne jó itt is elkövetni. Németh István elmondta, hogy a szabadpiacon vásárolt gáz ára is drága, egyre drágább.

V. Németh Zsolt polgármester világossá tette: el lehet odázni az emelést, de az szinte beláthatatlan következményekkel járhat. De mit is lehetne tenni hosszú távon? Az alternatív energiák felhasználása erén kell lépést tenni – bár Vasvár ebben is az élen jár, hisz a termálfvizet is felhasználják és két gázmotor is segíti a fűtés minél jobb hatékonyságát és olcsóbbá tételét – ez is kevés. Meg kell vizsgálni a faaprítékkal üzemelő korszerű hőtermelési technológiájának meghonosítását is. Kovács Tilda alpolgármester az emelés elhalasztása mellett tört lándzsát.

Nem vagyunk olyan drágák, de amikor ki kell fizetni a családoknak a fűtésszámlákat, akkor azok bizony borsosak. A fővárosban addig, amíg Vasváron egyszer sem emelték a fűtési díjakat, addig ott négyszer is. A vasi szolgáltatók és városok összehasonlításában is olcsónak mondható a vasvári fűtés.

Végül hosszas vita után megszületett a döntés. Január 1-jétől a kétféle hődíjat – melegvíz és fűtés – emelni kell, ennek mértéke 11,5%. Amúgy ez a százalék egy hosszú számolási procedúra végén született meg, ugyanis az eredeti tervben még 20%-os emelés szerepelt. A testület végül a lakosság számára a mérsékelt, 11,5%-os emelést fogadtak el, míg a közületeknek 17,76%-os emelést szavazott meg. Az új díjszabás 2009. január 1-jétől érvé-

nyes. Az alapdíjat azonban érintetlenül hagyták, az nem emelkedik január 1-jével.

A testületnek ehhez kapcsolódóan arról is döntenie kellett, hogy a cég likviditási gondjainak enyhítése és a működőképesség megőrzése érdekében a hitelfelvételhez készíztető kezességet vállaljon. A 60 milliós hitel felvételéhez szükséges készkezesség vállalásához a város azonban csak garanciák beépítésével, és csak olyan mértékben járult hozzá, amilyen tulajdoni hányaddal rendelkezik a Régióhő Kft.-ben.

A döntés megszületett: csak 31,1%-nyi részben vállal kezességet Vasvár, de ezt is feltételekhez köti. A kft. 2009-ben nem hajthat végre béremelést, s a karbantartói létszámot sem emelheti, s ott sem hajthat végre béremelést, kvázi, befagyaszthatnak a bérek.

E döntések meghozatalakor a város jegyzője, dr. Ódor Ildikó kihangsúlyozta. A Távhő törvény szigorú kötelezettségeket ír elő az önkormányzatoknak, kvázi, ha most nem születnének meg azok a döntések, amelyek garanciái az akadálytalan fűtés biztosításának, pontosabban saját cégüknek, a Régióhő Kft.-nek a megsegítésének, úgy az több mint felelőtlen, egyszerűen törvénytörő, mert ellehetetlenítené a szolgáltató kft.-t.

A testület 7 igen és 2 nem ellenében fogadta el a hitelfelvételhez szükséges önkormányzati kezesség vállalás támogatását.

Köszönjük, hogy bizalmukkal megtisztelték lapunkat! Valamennyi Olvasónknak békés karácsonyt, boldog új esztendőt kívánunk!

Vasvári Újság szerkesztősége

Köszönet

„Nem tudom, hogy másnak e tájék mit jelent, nekem szülőházam itt e lángoktól ölelt kis ország, messzeringő gyermekkorom világa.”
(Radnóti Miklós)

Ezúton szeretném megköszönni a társaim és magam nevében azt a kedvességet és segítőkészséget, amelyet a Vasvári Víziközmű Társulat szervezésével kapcsolatos teendők ellátása során tapasztaltunk.

Sejtettük, hogy nagy feladatot vállaltunk, de nem gondoltuk volna, hogy ilyen nehéz lesz, hiszen mindannyian csak utca és házsámot, illetve helyrajzi számot kaptunk. Akár egy rejtvény-nél, nekünk kellett a megfelelő kockába a megfelelő nevet megtalálni. Az Önök segítségével mindez sokkal nehezebb lett volna.

Köszönjük a bizalmat és a megértést, hogy a késő esti zavarásért nem kaptunk visszautasítást, elutasítást. Sőt! Nagyon kellemes perceket töltöttünk el a nyilatkozatok kitöltése közben. A lassan feledésbe merülő ismertségek kerültek felszínre, erősödtek meg.

A mai rohanó világban, ahol az Interneten keresztül folyik a társalgás, jó volt a személyes találkozás, beszélgetés. Talán máskor is lehetne több időt szakítani egymásra. Jó volt olyan utcában járni. Ahol vasvári létemre méh sohasem voltam. Eddig is csodáltam Vasvár természeti és épített szépségeit, de nem gondoltam volna, hogy a Szent Mihálydomb egy másik utcából egy másik szép arcukat mutatja.

Gerencsér Imréné

Jótekönykodtak a szombathelyi fúvosok

Jótekönyvsági koncertet adtak december közepén a szombathelyi fúvosok a Weöres Sándor Színházban. A zenészek az előadás bevételeit Paulik Dániel és családja számára ajánlották fel. A fiatal diákokat a közelmúltban egy járdára fel-szaladó autó ütötte el és okozott neki súlyos sérüléseket. Pávé Kálmán, a fúvos-egyesület vezetője elmondta: A zenekarban többen a fiú iskolájába járnak, és ezek a fiatalok vetették fel a jótekönyvsági koncert gondolatát, melyet a zenekar egyhangúlag támogatott. A koncert sikeres volt, a zenészek teltház előtt mutat-hatták be műsorukat.

Tájékoztató a szennyvízprojektről

Az október 28-án tartott lakossági fórum után elkezdődött a vasvári víziközmű társulat szervezése. A megbízott szervezők minden érdekeltet felkerestek, a szervezés a várakozásoknak megfelelően sikeres volt, az érdekelték több mint kétharmada a belépés mellett döntött, így megalakulhat a víziközmű társulat.

A Vasvári Víziközmű Társulat alakuló ülésének időpontja 2009. január 08. 18.00., helyszíne: Városi Művelődési Ház (Vasvár, Bartók B. u.).

Minden érdekeltet várunk személyesen vagy meghatalmazottja (akinek személyét a szervezők már megjelölte) útján.

Az érdeklődők nagyon sok kérdéssel fordultak a szervezőkhöz, ezért tájékoztatásul összeállítottunk egy listát a leggyakrabban feltejt kérdésekből.

Miért kell létrehozunk már most a Víziközmű Társulatot?

A második fordulóra akkor adhatjuk be a pályázatot, ha hitelt érdemlően bizonyítjuk, hogy az önerő rendelkezésre áll. Az önkormányzat ezt csak az érintett ingatlan tulajdonosok bevonásával (magánszemélyek, jogi személyek, gazdasági társaságok, önkormányzati tulajdonú ingatlanok, stb.), egy víziközmű-társulat létrehozásával tudja hitelt érdemlően biztosítani.

A pályázathoz csatolni kell a víziközmű-társulat cégbíróági bejegyzési dokumentációját és az érdekeltségi egység meghatározásáról szóló döntést.

Mely ingatlanokat érinti a beruházás?

A vízjogi engedélyes tervben szereplő területi, önálló helyrajzi számon lévő lakást, családi házat, illetve olyan üres telket érint a beruházás, amelyre építési engedély kiadható.

Mennyi az érdekeltségi hozzájárulás?

Az érdekeltségi hozzájárulás vízfogyasztó egységenként 370 000 Ft. Az egy egység magánszemélyek esetében: az ingatlan-nyilvántartásban önálló helyrajzi számon vagy tulajdoni külön lapon nyilvántartott lakáshasználat, lakóház vagy olyan beépítetlen építési telek, amelynek tulajdonosa írásban kéri a rákötés lehetőségét a beruházás befejezéséig. (Azon telkek, amelyek építési jogszabályok alapján nem beépíthetőek nem tekinthetőek tagoknak.)

A ténylegesen kifizetendő összeg azonban lakástakarék-pénztári befizetésen keresztül 269.200 forint, amelyet kedvezményes részletfizetési lehetőséggel havi 2 692 Ft 100 hónapon keresztül történő befizetésével lehet teljesíteni. A telekhatáron belül 1 m-re helyezik a tisztító aknát, amely után a belső hálózat kialakítását a tulajdonos saját költségén kell hogy elvégeztesse.

Több ingatlanom van, mennyit kell fizetnem?

A hozzájárulást ingatlanonként kell megfizetni. Akinek két-három ingatlana van, annak kétszer-háromszor annyit kell megfizetni. Ha

LTP-n keresztül szeretné megfizetni a hozzájárulást, nem kell több szerződést kötni, hanem a szerződéses összeget kell megtöbbszörözni. Amennyiben a tulajdonos az ingatlant később értékesíteni szeretné, akkor javasoljuk, hogy arra külön szerződést kössön, melyen kedvezményezett megjelölésével erre is részletfizetéssel fizetheti meg a hozzájárulást.

Az üres telkek után, illetve amelyik házban nincs bent a víz, meg kell-e fizetni ezt az összeget?

Igen, amennyiben a telek építési teleknek minősül, mert a jövőben beépítésre kerülhet a telek, a közművesítés az ingatlan értékét növeli.

Mindenkinek rá kell-e majd kötnie a csatornára?

Igen, a jogszabályok alapján a csatorna megépítése után mindenkinek kötelező lesz rákötni, hiszen ahol vissza nem térítendő támogatással szennyvízcsatorna hálózat épül, ott a hatályos jogszabályok értelmében alkalmazni kell a „környezet terhelési bírságot”. Tehát, aki kiépült csatorna-hálózat mentén rendelkezik ingatlannal és azon szennyvíz keletkezik és nem köt rá a hálózatra, az bírságot kell, hogy fizessen.

Nem jár-e jobban az, aki most nem lép be a társulatba és majd később próbál olcsóbban rákötni a csatornára?

Az érintett ingatlantulajdonosok 2/3-a aláírta a belépési szándéknyilatkozatot és a társulat várhatóan 2009. január 08-án megalakul. A 160/1995. (XII.26). Kormányrendelet értelmében a Társulat várható döntése szerint a területen levő többi ingatlantulajdonos is automatikusan tagja lesz a társulatnak. Minden társulati tagnak kötelessége megfizetni az érdekeltségi hozzájárulást, tehát annak is, aki ún. „kényszer-tag” lesz. Az érdekeltségi hozzájárulás adók módjára, tehát késedelmi kamattal növelten, behajtható tartozásnak minősül a jogszabályok alapján, és az ingatlanra is terhelhető.

Kik a Társulat érdekeltejei, ki léphet be a Társulatba, ki fizetheti meg az érdekeltségi hozzájárulást?

Az érdekeltségi hozzájárulást elsősorban a tulajdonos, vagy ha több tulajdonos van, akkor közülük az egyik fizetheti meg. A tulajdonosok közül egy főnek kell vállalni az érdekeltségi hozzájárulás megfizetését akkor is, ha az ingatlanon több tulajdonosa van.

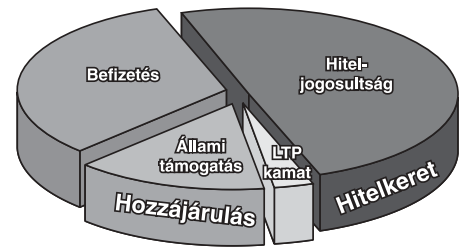
Mikortól kell fizetni?

A hozzájárulások megfizetését a társulat megalakulása után kell elkezdni. Ha a társulat megalakult, írásban fog értesíteni mindenkit, hogy mikortól kezdődik meg a hozzájárulás befizetése, milyen formában és azt a társulat mely számlaszámára kell teljesíteni.

Miért ennyi a szerződéses összeg?

A szerződéses összeg pont a duplája a megtagadásnak. Ez egy „jelzőszám”, amelyet a szabályok szerint így kell a szerződésre írni.

Az alábbiakból tevődik össze:

Változhat-e a az érdekeltségi hozzájárulás havonta fizetendő díja?

Nem változik a havonta fizetendő díj, a futamidő végéig ugyanannyit, havi 2 692 Ft-ot kell fizetni. Erről a társulat az alakuló közgyűlésen dönt és belefoglalja az alapszabályába.

Mi a különbség a magán ill. a cégtulajdonú ingatlanok között?

A vállalkozásoknak két részletben kell megfizetniük a hozzájárulást, számukra nincs LTP-s lehetőség, s a nagyobb vízfogyasztók pedig fogyasztásuknak megfelelően több egység után fizetnek. (Ugyanis minden egyes családi házas ingatlan, ill. beépítetlen építési telek egy fogyasztási egységnek minősül.)

Mi lesz a gazdtalan ingatlanokkal?

Minden ingatlan van gazdája, megkeresik az érintett tulajdonost és a társulati alakuló közgyűlés határozatai alapján értesítik a víziközmű társulat megalakulásáról, az érdekeltségi hozzájárulás megfizetésének feltételeiről. Amennyiben későbbiekben sem tudja a társulat a hozzájárulást beszedni ezen ingatlanoknál, úgy az behajtásra kerül.

Mikor kezdődik a beruházás építése, mikor készül el?

A beruházás optimális esetben 2010 tavaszán indulhat el és legalább 2 éven át tart.

Hová teszik a csatornacsonkot?

Az általános gyakorlat alapján úgy történik a csonk helyének kijelölése, hogy minden érintettet felkeres az utcában dolgozó kivitelező, a helyszínrajzon a tulajdonossal egyeztetve kiválasztják a megfelelő helyet.

Nálam biztos nem lehet behozni a csonkot, mert a telkem alacsonyabban van, mint a közút, ahol a gerincvezeték halad...

Vasvár domborzati viszonyai miatt több utcában is előfordul ez a helyzet, szerencsére mindenre van műszaki megoldás. Ilyen esetekben házi áttemelők kerülnek beépítésre, amelynek kivitelezési többletköltségét nem kell az érintett ingatlantulajdonosoknak megfizetni.

Hogyan lesznek helyreállítva az utak a csatornázás után?

A pályázati feltételek szerint az utcát legfeljebb a csatornázást megelőző minőségben nyomvonalasan lehet helyreállítani a pályázati támogatásból, de az önkormányzat saját forrásból törekszik a teljes burkolat megújítására.

Mi történik ha a 100 hónap alatt az ingatlan eladásra kerül?

A hatályos kormányrendelet értelmében a tagnak írásban jeleznie kell az ingatlaneladás tényét a víziközmű társulat felé. Annak a hónapnak a végéig köteles fizetni a hozzájárulást, amikor a bejelentést megtette és az ingatlan már az új tulajdonos birtokában van. A következő hónaptól arányosan már az új tulajdonos köteles a hozzájárulást megfizetni a továbbiakban. Azonban az új tulajdonos – ha a Társulat küldöttgyűlése erről később döntést hoz – rövidebb futamidőre köthet lakás-előtakarékossági szerződést, így igénybe tudja majd venni a kedvezményes részletfizetést.

Mi történik, ha az ingatlan tulajdonosa a 100 hónap alatt elhalálozik?

Amennyiben halálestet következik be, úgy az ingatlan örököse, vagy örökösei az ingatlanlannal együtt az azt terhelő kötelezettségeket is megöröklik. A hagyatéki eljárás során, amennyiben a hozzájárulást eddig lakás-előtakarékosság mellett fizették, úgy a szerződés örökölhető. Az örökös, aki a hozzájárulás megfizetését vállalja a továbbiakban is igénybe veheti a kedvezményes részletfizetést és folytathatja a befizetést a 2.692 Ft-tal.

Mikulás-kupa

December 5-én pénteken ismét megrendezte a Kardos László Általános Iskola a hagyományos Mikulás-kupát a térség iskoláinak bevonásával. A tornára már szinte felszpannolva érkezett az a 9 csapat, akiknek részvételével adáz küzdelem, vérbeli sportvetélkedés zajlott a sportsarnokban. Az élvezetes mérkőzősorozat végén az első helyezést a vasvári 8. osztályos, a 2. helyezést a vasvári 6-7. osztályos, a harmadik helyezést pedig a szombathelyi csapat nyerte el. A kupát és az érmeiket az iskola igazgatója, Horváthné Tóth Mária adta át a győzteseknek.

Mikulás-túra

December 6-án kilenc órakor lelkes csipetcsapat gyülekezett az általános iskola udvarán. Túránni indultak a kisebbek. Az indulás előtt Sejbéni Szabó Mariann igazgatóhelyettes ismertette az útvonalat, a technikai tudnivalókat. A sáncnál meleg tea várta a közel 70 fős gyereksereget s szüleiket. Kisvártatva a Mikulás is megérkezett puttonyával és megrakott kosarával. Ám az ajándékosztásnak ára volt: szép énekek, elszállt versek, rögtönzött gyermekelőadások után jöhetett az ajándékosztás.

Végül mindenki telerakhatta zsebeit édességgel. Ám a túra lényege nem ez, hanem a mozgás, a közös élmény, amelynek végén – mint minden évben – a főszerep Mikulásnak jutott.

– sm –

Szalonnás csuka

Hozzávalók (4 személyre): kb. 1 kg-os csuka, 5 dkg baconszalonna, 10 dkg vaj, 1 vörshagyma, 2 szardella (ringli), vagy paszta, 2 dl húsleves vagy víz, 2 evőkanál tejföl, 2 dl Zöldszilváni

Elkészítése: A csukát alaposan megtisztítjuk, a fejét levágjuk, sózzuk, és egy órát állni hagyjuk. Utána szalvétán vagy konyharuhán megszáritjuk, és a hátát egyenlő távolságban baconszalonnal megtűzdeljük. A vajat serpenyőben felolvasztjuk, benne aranyárgára pirítjuk a megtisztított, finomra vágott hagymát, hozzáadjuk a szardellát, és beletesszük a csukát. Felöntjük a húslevessel (vagy vízzel) meg a borral, és sűrűn locsolgatva aranyárgára sütjük. Amikor megsült, lapátkanállal óvatosan előmelegített tálra helyezzük, zsírtját elkeverjük a tejföllel, és ezzel a mártással meglocsoljuk. Főtt burgonyával és salátával tálaljuk.

Oszkóiak a szentendrei skanzenben

Az oszkói Hegypásztor Kör kapta a megbízást, hogy a szentendrei skanzenben egy új tájegység, az Észak-magyarországi építésében, létrehozásában közreműködjön. Az építés másfél évig tart majd. A vasi civil szervezet tagjai, mesterei első ütemben december közepéig rakták az Oszkóban megtermelt zsupot a már elkészült szentendrei skanzenházakra.

Világidő

Benne vagyunk az időben: tán leginkább így lehetne jellemezni az adventi készülődés jegyében „meghonosított” kamera-obscúrás fotózást. A két vállalkozó szellemű civil, Laki László és Bodorkós András, utóbbi hozta a természetes, több mint 100 éves fotómasinát, előbbi meg a fotónagyítás összes kellékét. A harmonika-tokos készülék vonzotta is az embereket, no és az a panoráma kép is, amely megidézte Vasvár XIX. századvégi hangulatát. Jöttek is a helyiek, s beöltöztek a jelmezekbe. Hölgyek, urak, gyermekek, s készültek a századfordulós fotók. Gyuri meg mesélte, hogy gyerekkorában, amikor még állt a nagybácsi cukrászdája, akkor az iskolába jövet-menet egy-egy fagyí erejéig betértek oda társaival. Ott „följebb”

meg – mutatott a képre, ott állt a ... és sorolta azokat az épületeket, üzleteket, amelyeket elsöpört az idő szele. Elsöpört, elhözván egy kevésbé stílusos kor könnyen felejthető építészeti irányzatát, a korszerűség jegyében. Micsoda kisvárosi utcakép lenne az, ha el nem bontják! – sóhajtottak föl a legidősebbek. Azután odaálltak a barnított, hatalmas városkép elé fotózkodni. A biztonság kedvéért még megkérdezték: benne vagyunk az időben?

Benne. S az sem szegte e rohanó világban kedvünket, hogy a múzeumból kicuccolván a muzeális fotómasinát, állványt, ruhákat, gépeket, fotófélszerelést, állványt, világítótestet, a rend őre, aki az adventi ünnepség alatt vidáman posztolt a tér túloldalán, figyelvén a mézárust, a sütő-főző sokadalmat, kis híján 30 ezerre bírságot. Végül csak sikerült mások adventi lelkületének köszönhetően megúszni a bírságot. Mert hát, igen, benne vagyunk az időben. Ebben az eszement világban, amiből kikívánczik testünk-lelkünk. Elvágyódunk. Nostalgizva visszazarvéd a múltba fiatal és idős egyaránt. Pedig az sem volt veszélytelen világ. Sokan két világháborút is kiszolgáltak. Ez is benne volt abban a letűnt világidőben, de mi ezen az estén ezt kihagytuk. A résztvevők „csak” Laci Laci barátunktól csak a kinyomtatott fotót kapták kézbe. Csak? De micsoda csak! Az idő csakrája.

– sok –

Mindenkit várunk vasárnap este 5-től egy újabb időutazásra, fotózásra a múzeumban! A fotózás ingyenes.

Egy csapázó téli vaddisznóvadászat

avagy: „úgy megbotlottam, hogy legalább tíz métert kellett még futnom mire nagy nehezen el tudtam esni”

Ugyan nem karácsonyi a történet, de...

Mondhat bárki bármit – én úgy tartom, hogy legcsodálatosabb élményt a téli vaddisznó-vadászat jelenti. Egy holdvilágos éjszakai vaddisznó-nyüvögő élményt tud nyújtani még akkor is, ha eredmény nélkül végződik. Aki nem üldögélt még behúzott nyakkal, összegombolt télikabátban egy erdőszéli magaslesen estétől reggelig, persze nyitott szemmel az úgysem tudja, hogy miről beszél. Át kell élni az erdő reccsenéseit, sóhajtásait, lakóinak óvatos lépteit, s azt, hogy minden történések oka van. Az, aki ezt néha-néha megfejti, az már tud valamit a természet rendjéről.

Sajátosan egész más hangulata van egy vaddisznóhajtásnak.

Itt a vadásznak minden idegszállára szüksége van a körülötte zajló események regisztrálására. Mindent meg kell látni és azonosítani azt, ami mozog. Minden hangot és annak irányát, távolságát azonnal tudni kell, s ha ezekből semmi sem észlelhető, akkor érezni kell a szagokat. A szeptálandóan figyelni kell, hogy melyik irányból fúj. És ha mindebből időben össze tud rakni egy három méter széles álén lábát egyszer lerakó vaddisznó átugrását, akkor már csak a biztonságra és a jó célzásra kell összpontosítani és megvan a siker. Az aztán meg tényleg jól esik az ember lelkének, ha teljesítményét az aztán meg tényleg jól esik, ha teljesítményét mindenki gratulálva elismeri.

Biztos vagyok abban, hogy a legtöbb tudásra, tapasztalatra, ravaszágra, ügyességre, kitartásra és persze szerencsére van szüksége annak a vadásznak, aki egy éjszaka esett friss hóban arra adja magát, hogy addig követ egy hajnali vaddisznócsapát, amíg annak a végére nem ér és ott elejti tulajdonosát.

Kérem, jöjjenek velem most egy ilyen vadászatra!

Évekkel ezelőtt történt, hogy lesvadászatot terveztem az andrásfai fűzesbe. Mi vadászok tudtuk, hogy az éveken keresztül le nem vágott fűz átszőve nádasokkal esetenként kellemesebb búvóhelyet jelent a nagyvadnak, mint egy fiatal sűrű átjárhatatlan fenyőerdő. Miért? Hát azért, mert ha kisüt a nap, a melege a nádasban gyorsabban eléri az abban heverészőket, mint a fenyőerdőben megbújókat.

A sötétben már a magasles felé haladva éjszakai egyedüli vaddisznócsapát kereszteztem. El is terveztem, hogy ha a lesvadászat nem hoz eredményt, megpróbálkozom a nyomkövetéssel. Nem is maradtam sokáig aleshelyen, mert abban bíztam, hogy a közel 50 hektáros fűzben hamar rátalállok fekete csuhás, hegyesorrú barátomra.

Elindultam hát a mindössze tíz centis hóba, azután hogy súlyos hátizsákomat hátrahagytam.

Könnyen és hangtalanul haladtam, hajtogattam magam elől a közel három méteres fűz vesszőket. Többször kereszteztem a főállt, mire a csapa egy nádassal átszőtt régebb óta le nem vágott fűztáblát vett irányba. Ez aztán már kezdte feladni a leckét. A hó alatt sok ág feküdt, amibe lépésről lépésre elakadtam. Az egyre sűrűsödő nádodon pedig egyre több lett a hó, ami aztán azt eredményezte, hogy egy óvatlan pillanatban a nyakamba esett belőle egy jó adag. A hátamon hamar megolvadt, a gatyában végigfolyt, s míg nem a csizmában megállt. Az érzés egyre „felemelőbb” lett, ahogyan a vízszint a csizmába emelkedett. Mindehhez csatlako-

zott, hogy a hajnali hideg is engedett szorításából s a kalap alatt is egyre melegebb lett.

A csapa tulajdonosa pedig csak jobbra - balra számomra szinte céltalanul kanyargott a fűzben, míg egyszer csak egyenesen nekiindult a Sárvíz patakhoz s egy jó három méteres ugrással már a túlparton folytatta útját. Döntennem kellett! Folytatom-e a csapázást, vagy feladom. Folytattam, hiszen ilyen lehetőség elég ritkán adódik egy télen. Jó 600 méteres kerülőt kellett tennem mire a kikapott bürrűn átkelve a barátom nyomán haladtam ismét. Átvágtam észak felé haladva a Petőmihályfa és Hegyhátszentpéter közötti országúton, útba ejtette a Sversics major alatti nádast és becélozta a Vitárgyai szőlőhegy sarkától induló fenyvest.

Pulóveremből már kettő a derekamra kötve, kalapom a derékszíj alá húzva. mint a „vert seleg” vonszoltam magam az emelkedőn felfelé szántáson, vetésen, nádason keresztül. Az forgott az agyamban: ha a déli fekvésű fenyvest eléri ott biztos még a szélén le fog feküdni.

De nem így történt. A hegy mellett felfelé kanyarogva a sokszor másfél méter magasra nőtt szedernyében kegyetlen volt a nyomkövetés. Szinte folyamatosan a „füleimet kellett átlépteni”, hogy kikeveredjek az áthatolhatatlan tükés havas részeken. A hegyesorrú, hisz ez az Ő otthona, így az in-

dák alatt átbújva nyilván könnyedén kocogott. A nehéz szakasz végére érve felszabadultan próbáltam átugrani az utolsó szederindát. Nem sikerült. Megbotlottam, és mint ahogyan azt már az örök vadászmezőket járó idős vadásztársam Molnár Géza bácsi szokta mondani: „úgy megbotlottam, hogy legalább tíz métert kellett még futnom, mire nagy nehezen el tudtam esni”. Az csak természetes hogy a földteréskor szúrós kökénybokor állta útamat, s a fegyverem és a távcsővem is teljesen elázott a hóban. A tisztítás és törölgetés után úgy döntöttem, hogy azért sem adom fel. A katonák útján átlépve a Körmenői tói fenyőbe a csapa hamarosan elkezdett sűrűn, jobbra-balra kanyarogni olyan formán, mintha a gazdája a megfelelő fekvőhelyet keresné magának. Tapasztalatlan vadász azt gondolja, hogy már megfáradt a vaddisznó és most már gyorsan le fog feküdni, ezért ágaskodva a nyakát nyújtogatva figyel előre, hogy megpillanthassa. A vaddisznó, főleg egy egyedüli öreg kannak ennél jóval több esze van – sokak szerint legalább érettségije van. Egy óvatlan pillanatban a csapa megfordul, és a csapája mellett párhuzamosan visszafelé halad közel 50–80 métert, és ott fekszik le. Így amikor fiatal vadász barátunk azt gondolja, hogy hamarosan előtte lesz a vad, akkor már korábban elhaladt mellette és akkor ugrik fel a háta mögött, amikor arra egyáltalán nem számít. A megoldás tehát az,

hogy amikor a vaddisznó elkezd sűrű kacskaringóva haladni meg kell fordulni és hátrafelé menni, vagy legalábbis többet hátránézni mint előre. Ennek persze az a veszélye, hogy elég gyakran hanyatt lehet esni, és mire az ember feltápáskodik és rendbe hozza a felszerelését, a vaddisznó kerekelt old. A tapasztalat, ravaszág, ügyesség, éberség, és a jó erőnlét nagyon fontos, és ez már nekem is fogytán volt közel négy kilométeres csapázás után, de tudtam, ha most nem koncentrálok, akkor „hegyesorrú” barátom az én eszemen is túl jár. Elhaladtam azonban egy kökénybokor mellett, ami után visszánézve észrevettem, hogy a szedresből gyenge pára száll fel. A fegyver már a célon, amire a következő pillanatban megmozdultak a levelek és kinőtt belőle egy vizesen csillogó fekete test. Már a céltávcső keresztje ott pihent az oldalán, a fegyver döröült és mintha áramütés érte volna a szép három éves kant, elvágódott. Többet már nem mozgult. Elért a csapája végére!

Az erdő közepén aztán örömben én törtem ki egy hatalmas ordításba.

A vad kiközéltése és a hátrahagyott felszerelés begyűjtése még nem kis idővel és fáradsággal járt. Kimerülve, csurom vizesen de elégedetten ültem autóba Andrásfán, amikor a vöröslo nappal már a horizonthoz közelített.

Rásó M.

Reggeli kávé

A reggel íze

Vajon gondolnak-e advent idején a rorátés múltra, amikor még jutott idő a lélekre is, hajnali harangszó idején templomos csendet parancsoló, tetet-lelket marasztó önvizsgálatra? Tudjuk-e, érezzük-e, merjük-e bevallani, valami végérvényesen elmúlt, s nem jön vissza soha. Itt és most ne gondold kedves olvasó, hogy amolyan visszásírós, neo-retrós múltidézésre, a történelem kerekét visszapörgetni szándékozó misztériumjátékra gondolok. Á, dehogya. Persze bizonyos szempontból miért ne? No de a képzelgések ideje végképp leáldozott. Ma már arra is alig jut idő – leszámítva a hétvégi, vasárnapi pihenőnapokat –, hogy a reggel, a napfelkelte bíbor színű hajnalába belefeledkezzünk. Futunk, rohanunk a buszra, a vonatra, a gyárba, az üzembe, az iskolába, az irodába, és így tovább. Hol van már a reggeli tűzhely pattogó hangja, a szikraeső, amikor fát dobtunk a szunnyadó parázsra, a platnin készített pirítós íze, a sült krumpli, a szelídgesztenye, a házi kenyér és bor misztériuma. Hol? Elsöpörte a multinacionális, bevásárlóközpontos globális világtrend. Persze meglehet, egyszer majd unkáink épp a bevásárlóközpontok, plázák „családias” hangulatát sírják vissza. Számukra az lesz a retró abban a nem is tudom milyen elgépiesedett világban. Hogy hová is tart e világ? Akik alakításában segédkeztünk, alighanem ők is csak sejtik. Érzékeny írók, közzgazdászok, lélekbúvárok és természet tudósok kongatják a vészharangot, mindhiába. Arról beszélnek, hogy egyszer csak átfordul a természet rendje, s már nem lesz fenntartható a nagyon-nagyon borotvaélen táncoló ökológiai egyensúly, egyáltalában mindenféle egyensúly, s kezd majd pokollá válni ez a földi paradicsom, a folyók élettelen vizekké válnak, a föld mérgezett étket terem, s a Földön, ezen a csillagközi csodálatos bolygón az iható víz lesz a legnagyobb kincs.

Míndez így lesz, ha nem térünk jobb belátásra. Én optimista vagyok. A gonoszt mindig sikerült legyőznie az embernek. Még akkor is, ha a mammon az úr pillanatnyilag a bolygón. Ám az emberiség lelkiismerete egyszer csak fölébred. Föl kell, hogy ébredjen. S akkor ismét lesz íze a reggeli kávénak, a kiflinek, amely újabb időkben egyre művibb. Ott, ahol én élek, mér csak a sós kifli készül a hagyományos módon. A többi péksütemény nem. Így hát minden reggel – ez hajnali hatkor van – bánom is én a doktornő feddő pillantását, a vérnyomás emlegetését, akkor is sós kiflit veszek. Ropogós-zamatosat. Ennek a sós kiflinek a „társaságában” ülök le elfogyasztani a reggeli kávé, laza, zamatos ízűt, orromban még érzem nagymama hajdani kávéjának ízét, lelki szememmel látom a kézi darálóval őrlött babkávét, érzem annak felejthetetlen illatát.

Nemrég betévedtem egy kis kávészaküzletbe, ahol a világ valamennyi pörkölt kávéját árulták zsákokban. Nem tudtam betelni a kávé illatával. Amikor megszólított az eladó – amúgy barátságos hölgy – csak ennyit tudtam kinyögni: nem tudok választani... Mire az eladó eligazított. Most szépen hunyja be a szemét, és gondoljon a gyerekkorára, amikor a nagyszüleink darált kávéból főztek feketét kivételes alkalmakkor, ünnepnapon. Olyan ez, mint az első karácsonyfa és mézes habszütemény illata. Egy életre elraktározzuk annak illatát. És most próbáljon abba z irányba elmozdulni, ahonnan annak a kávénak az illatát érzi, S valóban. Ki habozás után beugrott. Ez lesz az, böktem rá egy kávé zsákocskára. Gánai. Jó választás. Majd elkezdte magyarázni a kávé jellegzetességeit. Épp úgy, mint egy jó borász. Én meg kedvenc filmemre asszociáltam hirtelen: Távol Afrikától... Karen Blikszen volt a könyv szerzője.

No, mi ez, ha nem a globalizmus előszele? Igen, csak azt a kort gyarmati világnak hívták. Igen, ezt meg globalizmusnak. S mi sokszor érezzük magunkat saját hazánkban elvesztett kikukuknak, s csak ritkán büszke kikukuknak, akik nem csak értik ami körülöttük történik, de alakítói is az átláthatatlan folyamatoknak. De valóban ennyire borús lenne a helyzet? Hisz értelmes emberek ma is vannak. Szekértáborok ellenére is meg lehet találni a közös nevezőt. Legutóbb összeálltunk heten, s úgy döntöttünk, bemutató galériát csinálunk. Nem a városnak, nem magunk hiú mutogatására, hanem azért, hogy másokhoz közel kerüljön a kultúra, amire mi magyarok, Bartók és Kodály hazájában oly büszkék voltunk, talán vagyunk is, mint a jó Tokaji aszúra. S láss csodát ó magyar. A megnyitók telt ház előtt zajlanak, kis heppeninggel, pedig nincsenek se csokoládéba mártogatott pucér lányok, se állatvérben fetrengő, értelmetlen sámánrituálét utánzó, mezítelen férfiak. S mégis, szinte már családias, amolyan békeidős a hangulat. Vagy épp úgy határozunk, hogy amolyan kamera-obskurás fotózást csinálunk, kis időutazással. De ezt már Vasváron. Az előkészületek alatt megcsodáltam a már-már művészi-mérnöki hozzáállással megszerkesztett harmonikatokos, faszervezetes, esztergályozott, csillogó réztokban lapuló csiszoltlencsés szerkezetet, ami egy pillanatra visszaidézte azt a békebeli kort, amit Trianon végképp elsöpört. S nézem a háttérnek szánt vasvári városképet. És keresem az ültet előtt álló embereket, de se az embereket, se a boltot nem találok, s eltűnt a fél utca is...

S titokban arra betlehemi szegénységre gondolok. Mert volt szegénység is, ezt is tudom. De talán, mintha a lélek, ebben a féktelen szabadságnak nevezett stresszes világban

mégsem lett volna így megnyomorítva. Nem kizárt, unokáink – ha lesznek még akkor is magyar ajkú emberek itt a Kárpát-medencében – s miért ne lennének, egyszer, egy piros-ló hajnalon, Advent idején, a hajnali rorátéra hívó harang szavától elbódulva, épp erről a mai „békés” világról nosztalgiazik majd. Miért ne? Elvégre a világhajó nem áll meg, s a teremtó óráját sem állítja meg, csak a mi egyetlen földi szerkezeteink hibásodnak meg minduntalan, hogy munkát adjanak nekünk, akik csak ritkán feledkezünk rá a reggel íze, s helyette értelmetlen rohanással töltjük életünk minden pillanatát. Pedig a hegyben most is rendezik gondos kezek a hegy levét, sütik a gesztenyét, a krumplit, az illatos házi kolbászt, s hozzá házi kenyér is kerül, meg paprikás szalonna. Higgyük, hogy még létezik ez a világ, s ne engedjük tőlünk elrabolni semmi áron. S akkor van értelme a rétesfesztiválnak, az Oszkó-hegyi vigasságoknak, a modellező versenynek, a halászléfőzésnek, a vetésnek-betakarításnak, a szüretnek, a karácsonynak, a húsvétnek, a lélek húsvér mindennapjainak, mert tudjuk, ünnep követi a robotos hétköznapot, amelyben fenyőfa alá szottyán a család, hegyi pincébe a baráti kör, s templom áhítatos csöndjében megszületik a Megváltó. Higgyük, hogy mindent nem vehetnek el tőlünk!

– Bodorkós –

Balogh József:

HÓLAPOZÓ

Vacogtatsz és néked a tél szalutál,
jégirágót veszek tőled JANUÁR
Nevednek a végén szintén ott az – ár,
te lettél a második hó, FEBRUÁR
Barkát bontasz, és várva várt szép idus
diadalo ünnepét hozd, MÁRCIUS
Szél-bolondos természeted tán dílis,
hónapsorban negyedik vagy, ÁPRILIS
Aranyat ér langyos eső, a mágus,
s fagyoszeszes hónap is vagy, TE MÁJUS
Hatodikként születél meg nyárkapus,
sulit záró vakáció JÚNIUS
Megizzasztasz, lesz nekem majd vízbe-fuss!,
mikor megjössz, kánikulás JÚLIUS
Erdőt járn, kaptatózni nem luxus,
küldd el nekünk fényeidet, AUGUSZTUS
Magyar madár, ha költözni menned kell,
te röpíts el, szüretelő SZEPTEMBER
Az új bornak kikénezet hordó kell,
tudod ezt, avagyűjtő OKTÓBER!
Zúzmarád nem kedveli sok ember,
s megborozgatatsz, hóhullató NOVEMBER
Minden szívnek gyertya fényű meleg kell,
hókucsmásan te hozod el, DECEMBER

Szigeti Ildikó

Lelkünk Betleheme

Olyan nehezen jönnek a szavak, most
Karácsony küszöbén,
Nem tudom mi az, amit nem mondtak el
Mások, és elmondhatok én.

Minden vers és minden dal, ilyenkor
A szeretetről szól,
És megemlékezik egy kicsiny városról.
Betlehemben, hol valamikor régen,
Csillag jelent meg az égen,
S elvezet egy jászolhoz,
Ahol a szeretet öltött testet,
Melyet aztán gyűlölettel, keresztire szegeztek.

De akkor ott, Betlehemben,
A szeretet, egyre elevebben,
Élt és életre kelt értünk,
S lett újra reménységünk.

Csak most én is látnám azt a betlehemet,
Csak most én is látnám a kisdedet,
Aki vigasznak jött erre a világra,
Hogy választ kapjon sok ember,
Állhatatos imája.

Hol van most az én Betlehemem,
Mikor egyre csak sokasodik a gyötrem,
Ami gátat szab a szeretet rendes folyásának,
Igaz hitünk, szabad áramlásának.

Nyisd ki a szíved,
Tárd ki a lelked,
Engedd magadhoz,
A szentlelket.

Örülj, vigadj,
Hiszen az élet Ura,
Meglátogat minket,
Újra és újra.

Öltöztess életed
Hófehér, csillogó köntösbe,
Töröld le mindazt,
Amit most még a por lep be.

Keresd meg a saját Betlehemedet,
S örülj annak, hogy benned is megszületett,
A tiszta és egyértelmű szeretet,
Aki mindig győzedelmeskedik
A világ felett.

2008.12.15.

*Kellemes karácsonyi ünnepeket
és békés, boldog új esztendő-t kívánok
minden kedves régi
és leendő Ügyfelemnek.*

Nyúl Tibor
üveges és festő vállalkozó

Vasvár város kábeltelevízió rendszerének programkiosztása

Érvényes: 2009. jan 01-jétől

Rádió programok – Minden csomagban

R1	Kossuth rádió	magyar	101.00 Mhz
R2	Petőfi rádió	sztereó magyar	101.50 Mhz
R3	Bartók rádió	sztereó magyar	102.00 Mhz
R4	Danubius rádió	sztereó magyar	102.50 Mhz
R5	Sláger rádió	sztereó magyar	103.00 Mhz
R6	Ö 3 rádió	sztereó német	103.50 Mhz
R7	Burgenland	német	104.00 Mhz
R8	Szombathely rádió	magyar	104.50 Mhz

Televíziós programok – Alap programcsomagban – 1375 Ft (19 db csatorna)

1	ORF 1	sztereó német	C2	Közzszolgálati, szórakoztató
2	ORF 2	sztereó német	C3	Sorozatok, hírek
3	TV 5	Francia	C4	Általános szórakoztató
4	Hálózat TV	magyar	O4	Szórakoztató filmek, vidék hírei
5	SAT 1	sztereó német	S3	Filmek
6	PRO7	sztereó német	S4	Sorozatok
7	RTL	német	S5	Filmek
8	CNN	angol	S6	Hírek a világból
9	Budapest TV	magyar	S7	Filmek, beszélgetések, hírek
10	Viva +	sztereó magyar	S8	Könnnyűzene
11	Eurosport	magyar	S9	Sport
12	Hír TV	magyar	S10	Hírek
13	Duna TV	magyar	O6	Közzszolgálati
14	ATV	magyar	O7	Viták, beszélgetések
15	M 2	magyar	O8	Közzszolgálati
16	Spektrum	magyar	O9	Ismeretterjesztő
17	RTL KLUB	sztereó magyar	O10	Filmek, játékok
18	TV 2	sztereó magyar	O11	Filmek, játékok
19	M 1	sztereó magyar	O12	Közzszolgálati

Bővített programcsomag – 2500 Ft (31 db csatorna)

20	VOX	német	S11	Filmek
21	ECHO	magyar	S12	
22	Animal Planet	magyar	S13	Állatvilág
23	Fox Kids	magyar	S14	Mese, rajzfilm
24	Caarton	magyar	S15	Mese, rajzfilm
25	MTV Európa	sztereó angol	S16	Könnnyűzene
26	Sport 1	magyar	S17	Sport
27	Pax	magyar	S18	Vallás, útirajz
28	Discovery	magyar	S19	Természet, tudomány
29	Viasat 3	magyar	S20	Sorozatok
30	Paprika TV	magyar	S21	Konyhaművészet
31	RTL 2	német	S23	Filmek

Családi programcsomag – 4190 Ft (52 db csatorna)

32	NationalGeog.	magyar	UHF21	Természetrajz
33	MCM	sztereó francia	UHF22	Könnnyűzene
34	Sport Klub	magyar	UHF23	Sport
35	Filmmúzeum	magyar	UHF24	Régi filmek
36	Minimax	magyar	UHF25	Gyermekműsor, rajzfilm
37	Hallmark	magyar	UHF26	Filmek
38	Reality	magyar	UHF27	Megtörtént események
39	Musik Max	sztereó magyar	UHF28	Könnnyűzene
40	Eurosport2	magyar	UHF29	Sport
41	COOL	magyar	UHF30	Sorozatok, humoros filmek, történetek
42	DEKO	magyar	UHF32	Életmód, Wellness
44	Romantic	magyar	UHF34	Sorozatok
44	Private Gold	angol		Erotika 23.00 órától
45	Travel	magyar	UHF35	Utazás
46	BBC Prime	angol	UHF36	Szórakoztatás, tudomány, nyelvtanulás
47	Rai Uno	olasz	UHF37	Általános szórakoztató
48	BBC World	angol	UHF38	Hírek a világból
49	3 SAT	sztereó német	UHF39	Dokumentumfilmek
50	ZDF	sztereó német	UHF40	Sorozatok, dokumentumfilmek
51	Sport2	magyar	UHF41	Sport
52	4Story	magyar	UHF42	Bulvár

Mikulás-ünnepség a romáknál

A Vasvári Cigány Kisebbségi Önkormányzat már több éve megrendezi a hagyományörző roma mikulás ünnepséget, melyet minden gyermek izgatottan vár. Idén sem maradt el a már szinte családiasan zajló ünnepség.

Az ünnepség délután 16 órakor kezdődött a vasvári művelődési házban. Kánya László, a Vasvári Cigány Kisebbségi Ön-

kormányzat elnöke köszöntőjével és jó kívánságaival kezdődött az ünnepség.

A rendezvényre 80 roma gyermek érkezett, akik versekkel és szebbnél szebb énekekkel fogadták a Mikulást. Az ügyesen szereplő gyermekeket szaloncukorral, kisebb csokoládékkal ajándékozta meg Téalapó, aminek a gyerekek nagyon örültek. Ezt követően a Vasvári Cigány Kisebbségi Önkormányzat aján-

dékozta meg a Mikulás nap alkalmából a vasvári cigány gyermekeket és az egyedülálló idősebb romákat. Az ünnepség 8 óráig tartott. Ez a pár együtt eltöltött óra szinte karácsonyi hangulatban telt el. A Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke megköszönte a vasvári cigányság jelenlétét, és boldog karácsonyt kívánva zárult az ünnepség

Vasvári CKÖ

Szilveszter-kupa '2008

A szilveszteri terem labdarúgó tornát kilencedik alkalommal rendezik meg Vasváron. Ebből az alkalomból köszöntjük a nevezett csapatokat, a torna szponzorait, segítőt és nem utolsósorban a sportszerető közönséget.

A rendezvény célja egy újabb színvonalas sportesemény biztosítása a 2008-as év utolsó napjaira.

A torna időpontja: 2008. december 27-28. reggel 8-tól 20 óráig.

A torna helyszíne: Vasvár Városi Sportcsarnok.

A torna lebonyolítása: a továbbjutást a nevezett csapatok 4x4-es csoportban körmérkőzéses rendszerben döntik el.

Nevezett csapatok:

Hegyhát Söröző, Szabó-tüzép, Vízmű, Savária Takarékszövetkezet, Police OLA Zalaegerszeg, Kemenesalja, FC kerthelyiség, Gersekarát SE, Viola Illatszert, Haverok, Oszkó, Sótóny, Zalalövő, Barátok, Rábahídvég, Magyarszecsőd.

Várjuk a nézőket és a szurkolókat a kétnapos sportrendezvényre!

Mindenkinek kellemes karácsonyi ünnepeket kíván a rendezőség!

ASZTALOS MUNKÁK

Nyílászáró és árnyékoló termékeimet

3 év garanciával gyártom.

Jó minőségben: kettes létrát,

gyűrőtáblát, kerítésléceket,

valamint átalakítási, javítási munkát

kedvezményesen válllok.

Együttal kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánok minden kedves olvasónak!

Joó István, Vasvár, Táncsics u. 4.

Tel.: 06-30/402-3817

VASVÁRI AKCIÓ!

Most megéri előfizetőnek lenni, cserélje le antennáját, éljen a **ZELKA ZRT.** őszi akciójával!

2008.10.01. és 2008.12.31. között 0 Ft hozzájárulással kapcsolódhatnak kábeltelevíziós rendszerünkre!

Már bruttó **1320 Ft/hó** előfizetési díjért, **19 TV-csatorna** változatos programjai között válogathat.

Tovább csökkentettük az internet előfizetői árát, melyet a mellékelt táblázatban olvashat.

1. sz. INTERNET AKCIÓ 6000 Ft letéti díjjal és csökkentett havidíjjal

Csomag	Időtartam	Sávszélesség Kbit/s	E-cím db	Havidíj (modem bérleti díjjal)		
				bruttó	bruttó	bruttó
Séta gyakorlóknak	1 év	128/64	1	2 640 Ft	2 880 Ft	3 120 Ft
Start	1 év	1024/192	2	4 440 Ft	4 620 Ft	4 800 Ft
Tempó	1 év	2048/256	3	6 240 Ft	6 420 Ft	6 600 Ft
Sprint	1 év	3072/768	4	9 000 Ft	9 480 Ft	9 960 Ft

Vasvár, Petőfi út 14., Tel.: 94/370-598

Érdeklődni: H-P 8.00-12.00

Benépesült az aula

Aki december 17-én szerdán elvetődött a Kardosba, az iskola aulájában meglepő kép fogadta. Laci bácsi a mézes tésztát dagasztotta, döngönyözte, Gyula bácsi papírdíszeket vágott ki olólóval, Erika néni meg a kétbalkezes férfiakat korholta persze csak viccesen, a másik sarokban

meg Ildi néni sertepertelő kicsinyeit igazgatta a tőle megszokott mosolygós arccal. S hogy mi volt e rendkívüli sürgésforgás oka? Természetesen a karácsonyi készülődés, amelynek középontjában a fa feldíszítése állt, szülői segítségével.

Az iskola diákönkormányzata három éve rendezi meg az ünnepi készülődés jegyében karácsonyváros délutánját, amiben az óvoda is részt vesz immár második alkalommal. A közösen szervezett ragyogó program, a vidám karácsonyváros délután kitérő lehetőséget kínál arra, hogy a nyitott iskola diákjai az óvodai partnerség jegyében kötetlen, boldog délutánt töltsenek együtt. A vidám gyermekcsapat, szülők, pedagógusok ezen a délutánon egy nagy családot alkot-

tak. A pedagógusok mellett ott vannak természetesen a szülők is. Készül karácsonyi ajándék, képeslap, mézeskalács, zabpelyhes sütemény, kókuszgolyó, finom tea. „Felöltöztettük” a karácsonyfánkat, díszbe öltöztettük a szívünket.

Látván ezt a forgatagot, egy pillanatra átvillant emlékeimben a boldog gyermekkor, amikor izgatottan vártuk, hogy elérkezzen karácsony. Ez a békés, zibongó méhkas-állapot kár, hogy a túlfeszített, állandó borotvaélen táncoló magyar költségvetési számháborúban nem marad velünk örökké. Pedig de jó is lenne felhőtlen boldogságban élni egész évben. Ez a délután azonban minden nehézséget feledtetett gyerekekkel pedagógussal, de még velem, betérő vendéggel is.

Egy pillanatra ismét gyermek voltam, s felhőtlen boldogsággal gondolatban, mondhatni virtuálisan egy másik térben, egy másik tér-idő dimenzióba csöppentem. Úgy éreztem, benne vagyok az időben, a gyermekkor-advent-Vasvár-Kardos-Jézuska-fája időtengelyben. Csupa boldogság volt mindenki. Mosolygós gyermekarcok között visszafiatalodtam én is pár évtizedet. Tehettem, volt miből fiatalodni...

– sok –

SIFI GAZDABOLT

(POSTA MELLETT)

AJÁNLATA

Német gyártmányú (GÜDE)

MOTORFŰRÉSZ BEVEZETŐ ÁRON:

63 cm³, 50 cm-es vezetővel: 57 000 Ft
38 cm³, 35 cm-es vezetővel: 42 500,-Ft

STIHL MOTORFŰRÉSZEK

széles választékban.

Motorfűrész láncok, vezetőlemezek, alkatrészek

minden típusú és gyártmányú fűrészhez.

Lánckenőolajok, adalékok.

Kandallók, kályhák, tűzhelyek, teatűzhelyek stb.

Gáztűzhelyek, villanybojlerek stb.

Tűzrostélyok, füstcsövek, füstcsőtisztítók

Fejszék, balták, fűrészek, szerszámnyelvek

Munkavédelmi bakancsok, cipők, ruhák

Bélelt gumicsizmák, kesztyűk

Karácsonyi égősorok, fénycsövek, ajándéktárgyak

Összetett műtrágya 10–50 kg-os

Szólóltványok, gyümölcsfák

Nyitva: H–P: 8–17, Szo: 8–12

Tel.: 94/370-101

Minden kedves vásárlómnak kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánok.

Anyakönyvi hírek

- **Házasságkötés:** Podobni Zsolt és Sárközi Mónika, Molnár Balázs és Takács Anita
- **Halálozás:** Bognár József, Tkács Jánosné szül. Kiss Zsuzsanna, Hajdu József, Sinka József, Timár Gyula

Apróhirdetés

- 2 db felnőtt, ágyneműtartó heverő és 200 literes fagyasztószekrény újszerű állapotban eladó. Érd.: 06-30/620-1782
- Vasvár központjában csendes helyen, földszinti 70 nm-es, 3 szobás felújított társasházi lakás áron alul eladó. Tel.: 06-30/276-0017

Vasvári Újság

A VASVÁRI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Vasvár

Felelős kiadó: Dr. Ódor Ildikó jegyző

Felelős szerkesztő: BODORKÓS ANDRÁS

Szerkesztőségi munkatársak:

Baán Erika, Dóka Balázs, Halmosi Tamás,

Laki László, Pogács Mónika,

Sejberné Szabó Mariann, Szabó Zoltán,

Tausz István, Unger József

Készült: LINEA NYOMDA SZOMBATHELY

ISSN 1216-0377